

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
அருளிய

திருவாசகம்

திருப்பெருந்துறை திருக்குட நீராட்டு விழா

னைவு வெளியீடு

27-6-1990

Ac: 16828

சிவமயம் திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகச் சிறப்பு

இதயத்தாமரையில் இறையொளி விளங்குகின்ற போது சுரக்கின்ற இன்பத் தேன் அருட்கவிதை, ஆன்ம போதம் கெட்டுச் சிவபோதம் மிக்குச் சிவனும் தானுமாய், ஏக போகமாய் அத்துவிதக்கலப்பில் அநுபூதி நிலையில் ஆழ்ந்திருக்கின்ற போதுதான் அருட்கவிதைகள் தோன்றுகின்றன.

செந்தமிழுக்குள்ள சிறப்பெல்லாம் அத்தகைய அருட் கவிதைகள், பக்திப் பனுவல்கள், பல உடைமையே எனலாம். செந்தமிழ், சைவ வைணவ சமயங்களைப் பற்றிய பனுவல்கள் பலவற்றைப் பெற்றுச் சிறந்தது. அவற்றுள் அன்பையே கடவுளாகக் கொண்டு விளங்கும் சைவ சமயத்தில், பக்திப் பனுவல்கள் பன்னிரண்டு திருமுறைகளாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறையாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

இறைவனே ஞானகுருவாக எழுந்தருளி வந்து உண்மை ஞானத்தை உதவி ஆட்கொண்டதன் பின் ஞானச் சீடனுக்குச் சிவம் எங்ஙனம் சுவானுபூதிகம் ஆகின்றது என்பதை நன்கு விளக்குவது திருவாசகம்

‘ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருஷமாய்த் தவத்தினின் உணர்த்தவிட்டு
அந்நியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே’

என்ற சிவஞான போத எட்டாம் சூத்திரத்தின் அநுபவப் பொருளை அறிவிப்பது திருவாசகம்.

பலகாலும் பயின்று அழுந்தி அழுந்தி ஆனந்தத்தில் தோய்ந்த அநுபவத்தால் கற்றாரையும் மற்றாரையும் பிணிக்கும் பெருமை பெற்றுச் சொல்நடையும் பொருள்நடையும் அப்படி யப்படியே பின்னிப் பிணைந்துள்ள பல ஆயிரம் பாடல்களைப் பாடவைத்து, வடலூர் இராமலிங்க அடிகளை ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்துறை ஆக்கியது திருவாசகம்.

மேனாட்டில் பிறந்து, வேற்றுச் சமயத் தொண்டராகச் செந்தமிழ் நாட்டில் அடிவைத்த போப் அவர்களைத் தனது பொதுமை உணர்ச்சியாலும், புதுமை அனுபவத்தாலும், செந்தமிழ் மாணவனாகச் செய்து, சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளராக மாற்றி அமைத்தது திருவாசகம்.

உயர்தனிச் செம்மொழிக்கு அமைந்த ஆற்றல், கலக்கத்தக்க கடவுள் தன்மையோடு கலந்திருந்தாலன்றி இல்லை என்பதை நமக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் உணர்த்தி வருவது திருவாசகம்.

‘எளிமையில் இன்பம் இருக்கிறது; ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்தையும் தீண்டி தன்வசம் ஆக்கும் வன்மையிருக்கிறது’ என்பதை உணர்த்துவது திருவாசகம்.

இன்ப அன்பே எங்கள் மொழியின் இயல்பு என்பதை எல்லாரும் என்றும் அறியத் துணையாக நின்று நிலவுவது திருவாசகம்.

தமிழ்மக்களின் தத்துவக் கூறுபாடுகளையும், முத்தியுபாயத்தையும், முத்தி இன்பத்தையும் மற்றும் அனுபவத்திற்கு ஒத்த வகையில் மொழிவது திருவாசகம்.

இத்தகைய திருவாசகத்தில் வைத்த ஈடுபாட்டாலன்றோ இறைவன் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்டார்; கடையூழி வரும்தனிமை கழிக்க, மானிட வடிவு தாங்கிக் கையேட்டு எழுத்தாளராகி ஒரு பிரதி எழுதிவைத்துக் கொண்டார்.

திருவாசகம்

இலக்கண நூலுள் அடையடுத்த கருவியாகு பெயர்க்கு எடுத்துக் காட்டாக இது இடம்பெற்றுள்ளது. வாசகம், வார்த்தை என்பன பொது வாகச் சொல் என்று பொருள்படிலும், வாசகம் தொடர்மொழியையும், வார்த்தை தனிச்சொல்லையும் மரபாக உணர்த்துகிறது. ஆகவே செய்யுளுக்கு முதற்கருவியாயமையும் தொடர்மொழியின் பெயர் செய்யுளுக்கு ஆகி, செய்யுளின் பெயர் செய்யுள் பல சேர்ந்த நூலுக்குப் பெயராயிற்று. ஆகவே வாசகம் என்னும் கருவியின் பெயர் காரியமாகிய செய்யுளையும் அதன் காரியமாகிய நூலையும் முறையே உணர்த்துதலின் அடையடுத்த கருவியாகு பெயராயிற்று. இருமடியும் ஆயிற்று திரு - திருவருள். வாசகம்—வாக்கு திருவருள் உள்நின்று உணர்த்தப் பசுகரணம் பதிகரணமாகி, அதாவது தன்செயல் அற்றுத் தானற்றபின் நாதன்றன் செயலான நிலையில் விளைந்த வாக்கு திருவாசகம் என்பதாம்.

“பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானைப்
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானை”

என்னும் நாவலாரூர் திருவாக்கு, ‘பொன் தந்து போகத் தையும் மெய்ப்பொருள் தந்து திருவையும் புணர்ப்பானை’ எனக் கொண்டு கூட்ட நின்றலின் பொன்னாற் போகத்தையும், மெய்ப்பொருளால் திருவையும் இறைவன் கூட்டுவிக்கிறான் என்பது உணர்த்தப் பெறுகிறது. மெய்ப்பொருளாவது சிவஞானம். ‘கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள் கல்வி’ எனப் பாச ஞானமே மெய்ப்பொருளென உலகியல் நூலால் ஒதப்பெறுதலும் காண்க. ஆகவே மெய்ப்பொருளாகிய சிவஞானத்தை உதவி, வீட்டின்பத்தை உதவுபவன் இறைவன் என்பது அப்பாசுரத்தால் உணர்த்தப் பெறுகிறது.

சிவஞானத்தால் எய்தும் பயன் யாது?

எய்தும் பயன் திரு. திருவாவது முத்திச்செல்வம். சேக்கிழார் பெருமானும் வீட்டின்பத்தைப் பெருகச்செய்யும் சிவஞானத்தைத் ‘திருப்பெருகு சிவஞானம்’ என அருளுதல் காண்க. இந்த அடிப்படக் கருத்துக்களைக் கொண்டு திருவாசகம் என்பது முத்தியின்பத்தை அருளுவதாகிய சிவஞானத்தைப் பயக்கும் வார்த்தைகளின் தொகுதியான செய்யுளும், அதன் தொகுதியான நூலும் எனப்பொருள்படுதல் காண்க.

நூலமைப்பு

இந்நூல் சிவபூரணம் முதலாக அச்சோப் பதிகம் ஈறாக ஐம்பத் தொரு பதிகங்களையும், அறுநூற்று ஐம்பத்தாறு திருப் பாடல்களையும் கொண்டது.

இது வெண்பா, கலிவெண்பா, ஆசிரியம், கட்டளைக் கலித்துறை, ஆசிரிய விருத்த வகைகள், தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, கலிவிருத்தம், கலிநிலைத்துறை, ப.:ஹொடை வெண்பா, கலித்தாழிசை முதலான யாவும் அதன் இனங்களும் விரவத் தொகுக்கப் பெற்றது. இதனைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வுக் கருத்துக்களை 'திருவாசகப் பேரொளி' என்ற நூலில் காணலாம்.

திருவாசகம் பூசைக்கு உரிய நூல். சைவமரபில் சிவபூசை செய்ய இயலாதவர்கள் திருவாசக பூசை செய்வது பெரு வழக்கு. அதனால் திருவாசக ஏடுகள் பெருகின. அதனால் பாடபேதங்கள் மலிவாயின. உண்மையான பாடம் துணிவதில் மிகுந்த முயற்சியும் முறைகளும் தேவையாயின.

திருமுறைகளையும், சங்க நூல்களையும், சைவ வைணவ இலக்கியங்களையும் தொகுத்துப் பாதுகாத்து வந்த தொன்மையான பெருமை திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்கே உரியது. மூன்றாவது குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் காலத்திலிருந்து தொகுக்கப் பெற்ற 'சரஸ்வதி மால்' என்ற நூல்நிலையமே இதற்குச் சான்றாகும் என்பதை மகா மகோபாத்தியாய ஐயர் அவர்களாலும், பிறராலும் இதுவரை வெளிவந்த தமிழ்நூற்பதிப்புக்களே கூறும்.

அதுபோலவே ஆதீனங்கள் பலவும் திருமுறைகளைப் பேணி வந்தன. ஆதீனங்களில் ஆன்மார்த்த பூசை முடிந்ததும் 'ஏட்டு அர்ச்சனை' என்பது இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. அதற்குரிய திருமுறை ஏடுகள் மிகப்பழைய காலத்து எழுதப் பெற்றவை.

அங்ஙனமே பிற மடங்களிலும் அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையார்கையெழுத்தின் வழியதாகக் கருதப்படுகின்ற ஏடுகள் பரம்பரையாகப் போற்றப் பெற்றன. இந்தச் சைவ நிலையங்கள் மரபிலே வந்தனவே தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருமுறை ஏடுகள் எனக்கூறலாம்.

திருவாசகம் அருள் நூல்; அநுபவநூல். இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் பழுத்த மனத்து அடியவரின் பண்பட்ட உள்ளத்திலிருந்து சிவபோத முயர்ச்சியால் வெளிப்பட்டவை; பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் மக்களால் பாராயணம் செய்யப்பட்டவை என்ற அடிப்படையை மனத்தில் இருத்திப் பாடம் கொள்வதே முறையாக, இதுவரையில் சமயாசார சீலர்கள் மேற்கொண்டனர். அத்தகைய அருளாளர்கள் மரபில் வந்த பாடங்களையே போற்றி இந்நூல் வெளிவருகிறது.

திருக்கயிலாய

ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ

திருவாவடுதுறை - 609 803

சிவப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவமிகள்

குருமகாசந்திதானம்

(தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

நாள் 11.6.1990

வாழ்த்துரை

தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களில் சிறப்பான கோயில்கள் திருஞானசம்பந்தர் முதலான சமய குரவரின் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்கள். மூவர் தமிழ் பெற்ற தலங்கள் பல. நான் காமவர்களாகிய மாணிக்கவாசகரின் பாடல் பெற்ற தலங்கள் தில்லையும் திருப்பெருந்துறையும் முதலான ஏழு தலங்களே. (வைப்புத் தலங்கள் முறையில் பல)

இவ்வேழு தலங்களும் மணிவாசகப் பெருமானோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையன. ஒவ்வொரு தலமும் ஒவ்வொரு வகையில் தொடர்பு கொண்டு சிறந்து நிற்கின்றன. என்றாலும் ஏழனுள்ளும் மிகச்சிறந்த தொடர்புடைய திருத்தலங்கள் தில்லையும் திருப்பெருந்துறையுமே எனலாம்.

திருவாதவூரடிகள் திருவருளாகிய சிவஞானத்தைப் பெற்ற சிறப்புத்தலம் திருப்பெருந்துறை. அவர் அம்பலவாணன் அருளொளியில் இரண்டறக் கலந்தது தில்லையில். இதற்கு ஒப்பவே மணிவாசகரின் திருவாசகம் மிகுந்த அளவில் மலர்ந்ததும் இவ்விரண்டு தலங்களில்தான்.

ஆன்ம வாழ்க்கையில் அரிய இடங்கள் இரண்டு. ஒன்று நிறைவான இன்பத்தைப் பெற்று நிலையாக வாழும் இடம். மற்றது அவ்விடம் சென்றடைய நேர்வழி அறிந்து அவ்வழிகளில் புகுமிடம். முதலதனை சிவப்பேற்றுநிலை எனவும், அடுத்ததனை அருட்குரு வந்து வெளிப்பட நின்று பொய்ந் நெறி உணர்த்தி மெய்ந்நெறிகாட்டி உய்க்கப் பெறும் நிலை எனவும் சித்தாந்தம் கூறும்.

மாணிக்கவாசகரின் ஆன்ம வாழ்க்கையில் அமைந்த இவ்விரண்டிற்கும் தொடர்பான சிறப்பிடங்களாக அமைந்தன தில்லையும் திருப்பெருந்துறையும் ஆகும்.

'தில்லையுட் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டானே!' என்று சிவபுராணத்துள் வரும் மணிவாசகத்தாலும் இதனை உணரலாம்.

‘கோகழி ஆண்ட குருமணி’ என்ற வாக்கின்படி அடிகளின் உயிர் வாழ்க்கையின் உயர்நிலை மாற்றத்தைக் ‘குருந்தின் கீழ் அன்று இருந்து’ அருளப் பெற்ற திருத்தலம் திருப்பெருந்துறை.

பிறவிப் பெருங்கடலில் ஐந்தெழுத்தின் புனை பிடித்துக் கிடந்தார்க்குச் சிவபெருமானின் அருளாகிய கரையில் ஏறிப் பிழைக்க இனிய பெரியதுறையாய் அமைந்த சிறப்பினையும் உடையது இத் திருப்பெருந்துறை.

‘வெம் பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்கள் எல்லாம் நம்புசிவ நாமம்எனும் நற்புணை பிடித்தால் எம்பரன் அருட்கரையில் ஏறுதுறை ஆமால் அம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை அதன்பேர்’.

என்று கடவுள் மாமுனிவர் இத்தலப்பெருமை கூறுவார்.

மற்றும் ஓர் சிறப்பும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் காழிப்பதியில் அம்மையப்பரின் அருள்பெற்று சிவஞானசம்பந்தர் ஆயினார். அப்பர் பெருமான் சிவபெருமான் திருவருளைத் திருவதிகைக்கண் பெற்று அருளோய் நீங்கப் பெற்றார். தம்பிரான் தோழர் வெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையிடத்தே பிறை சூடிய பெருமான் குருவருளைப் பெற்றார். அம்முவரும் உலகத்தார் உய்யக் கருணைகொண்ட உள்ளத்தால் ஊர்தோறும் சென்று உலக முதல்வனைப் பாடிப் பரவினர்.

மணிவாசகப் பெருமான் திருவருள் பெற்ற இடமோ செந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டுத் திருப்பெருந்துறை. குருந்தின் நிழலில் குருவருள் பெற்ற திருவாதவூரர் மூவரும் செய்யாத அருஞ்செயல் ஒன்றனைச் செய்தார். தமக்குச் சிவஞானம் வழங்கிக் கோகழி ஆண்ட குருமணிக்குத் திருக்கோயில் எடுத்துச் சிறப்பித்த பெருமை இத்திருப்பெருந்துறைக்குத் தனித்ததோர் மாண்பு.

இத்திருக்கோயிற் பொறுப்பினை உரிமையாகக் கொண்ட நமது ஆதீனத்து இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம் அருள்திரு அம்பலவாணதேசிக முர்த்திகளால் துவக்கி வைக்கப்பெற்ற திருப்பணி இடையில் தடையுற்று சிரவணம்பட்டி கௌமார மடாலயத்து அதிபர் தவத்திரு சுந்தரசுவாமிகள் பெருமைமிகு தலைமையிலமைந்துள்ள திருப்பெருந்துறை மாணிக்கவாசகர் திருப்பணி மன்றத்து ஆர்வம் மிகுந்த அடியார்களின் அயரா உழைப்பாலும்

நாட்டவர் நல்லுதவியாலும் தமிழக அரசின் தளராத் துணையாலும் செவ்வனே நிறைவெய்தி இன்று திருக்குட நன்னீராட்டு நடைபெறுகிறது.

காணும் கரணங்கள் எல்லாம் பேரின்பம் எனப் பேணும் அடியார் பிறப்பு அகலக் காணும் பெரியானை, இத்திருப்பெருந்துறையில் என்றும் பிரியானை வாயாரப் பேசி மனமார்ச் சிந்தித்து வாழ்வு பெற இன் நன்னீராட்டு விழா நன்கு இனிது சிறக்க:

இத்திருப்பணியினைச் செவ்வனே செய்து முடிக்கத் தாமே முன்வந்து தலைமை ஏற்றுப் பொறுப்பாயிருந்து நிறைவு செய்யும் சிரவணம்பட்டிக் கௌமாரமடாலயத்துத் தலைவர் நமது பேரன்பிற்கும் போற்றுதற்கும் உரிய தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள் இன்னும் பல்லாண்டு நலமொடும் வளமொடும் விளங்கி மேன்மேலும் பல திருக்கோயிற் பணிகளைச் சிறப்புறச் செய்யத் திருவருள் துணைநிற்குமாக!

அன்னார்க்கு உற்ற துணையாயிருந்து உறும் செயலனைத்தும் தாமே செய்து முடிப்பதாக உறுதிகொண்டு பொறுப்பினை ஏற்று உடல் பொருள் ஆவி மூன்றாலும் இத்திருப்பணியைத் திறம்படச் செய்து முடிக்கும் திருப்பணிக்குமுவின் உறுப்பினராயிருந்து உழைத்துவரும் அன்பர்கள், இன்னும் இத் திருப்பெருந்துறைத் திருக்கோயில் திருப்பணிக்கும் திருக்குட நன்னீராட்டுச் சிறப்புக்கும் துணையாய் நின்று வரும் அன்பர்கள் எல்லார்க்கும் உடல் வளனும், உள்ளத்து வளனும் உறுபொருள் வளனும் எல்லாம் சிறந்து இருமை வாழ்வும் இனிது அமையவும் விழாவின் இனிய நினைவு என்றும் நிலவி நலம் பெருக விழாமலர் நன்கு மலர்ந்து சிவானந்தத் தேன்பிலிற்றிச் செம்மை நலம் பயக்கவும் எம் வழிபடு கடவுளான திரு ஞானமா நடராசப்பெருமானின் திருவடி மலரைச் சிந்தையிற் கொண்டு வாழ்த்துகின்றோம்.

பதிப்புரை

மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து குருவடிவாகி உபதேசம் செய்து இணையார் திருவடி சூட்டியருள மணிவாசகப் பெருமான் திருவாசகம் பாடியருளி திருக்கோவில் எடுத்தருளிய திருப்பெருந்துறை அருள்தரும் ஆன்ம நாயகனாம் ஆத்மநாதசுவாமி திருக்கோவில் திருப்பணிகள் செய்து நடைபெறும் திருக்குட நீராட்டு விழா மலராக வெளிவருகிறது.

சிவபெருமானிடம் உபதேசம் பெற்ற வாதவூர் அடிகள் சிவானந்தத் தேனைப் பருகித்திளைத்து அருளியது திருவாசகம்.

“அந்த இடை மருதில் ஆனந்தத்தேன் இருந்த பொந்தைப்பரவி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ” என்றும் “நினைத்தொறும் காண்தொறும் அனைத்து எலும்பு உள்நெக ஆனந்தத்தேன் சொரியும் குனிப்புடையான்” என்று கூறுவார். மாசில் மணிதன் மணி வார்த்தையை மாணிக்கவாசகமாக அருளிய அடிகள் மலர் வாய்ப்பிறந்த வாசகத்தேன் திருவாசகம்.

தில்லையில் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் அம்பலவாணன் தன் அருமைத்திருக்கரத்தால் எழுதி, அழகிய சிற்றம்பலம் உடையான் எனக் கைசாத்தமைக்கப்பெற்ற சிறப்பமைந்தது.

மாணிக்கவாசகப் பெருமானால் திருப்பணி செய்யப்பெற்ற அருள் தரும் ஆத்மநாதசுவாமி திருக்கோவிலில் இராசகோபுரத்தை ஏழு நிலையாக உயர்த்தியும், மற்ற இராசகோபுரங்கள் விமானங்கள் புதுக்கி வண்ணம் வைத்தும், முன்றாம் திருச்சுற்று முழுவதும் கல்தளம் பரப்பியும் மண்டபங்கள் முழுவதும் மேல்தள வரிசை அமைத்தும், திருவாசகம் முழுவதும் கறுப்புப் பளிங்குக் கற்களால் பொறித்தும், மற்றும் பல திருப்பணிகள் நிறைவு பெற்றுள்ளன.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் காலத்திற்கு முன்னமே உள்ள திருப்பெருந்துறை கோயில் என்னும் ஆதி கைலாச நாதர் கோவிலில் புதிய இராசகோபுரம் அமைத்தும், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், பயிரவர், சண்டிகேசுவரர், சூரியன், சந்திரன் முதலான சந்நிதிகள் முற்றும் பழைமையை நீக்கிப் புதிதாக அமைத்தும், மண்டபம் கல்தள வரிசை, மேல்தளம் மற்றும் திருமதில் திருப்பணிகள் செய்யப் பெற்றுள்ளன.

திருக்கயிலாய பரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான இத்திருக்கோவில் திருப்பணிகளை திருவாவடுதுறை மகாசந்நிதானங்களை புரவலராகவும், ஈரோடு கயிலைமணி மு.அழகப்பன் அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்ட “திருப்பெருந்துறை மாணிக்க வாசகர் திருப்பணி மன்றம்” செய்துள்ளது.

மங்களகரமான பிரமோதூத ஆண்டு ஆனிமாதம் 13ம் நாள் (27.6.1990) புதன்கிழமை மாணிக்கவாசகர் திருநாளாகிய ஆனி மாமகத்தில் இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர், பல மகாசந்நிதானங்கள், அருளாளர்கள், அமைச்சர்கள், அறநிலைய ஆட்சித்துறை அரசுத்துறை அதிகாரிகள் முன்னிலையில் நடைபெறும் திருக்குட நீராட்டு விழா மலராக இத்திருவாசக நூல் வெளிவருகிறது.

இந்தத் திருவாசக நூலையும், அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் விழாவிற்சூரிய அச்சப்பணிகள் அனைத்தும் சிறந்த முறையில் குறித்த நேரத்தில் செய்து உதவிய கோயமுத்தூர் பாரதி அச்சகத்தாருக்கும், அதன் உரிமையாளர் அச்சக் கலைமணி.திருமிகு R.கண்ணுசாமி அவர்கட்கும் எல்லா உயர்வும் நலமும் பெற வாழ்த்துகின்றோம்.

திருப்பணிக்கும், திருக்குட நீராட்டு விழாவுக்கும் தாராளமாக நிதி உதவிய சிவநேயச் செல்வர்கட்கும், அறநிலைய ஆட்சித்துறைக்கும் எல்லா வகையாலும் உதவிய மன்றப் புரவலர்கள், துணைச் செயலாளர்கள் அனைவருக்கும் எல்லா நலங்களும் பெற்றுப் பொலியத் திருவருளையும் குருவருளையும் நீள நினைந்து வாழ்த்துகின்றோம்.

தவத்திரு.சுந்தரசுவாமிகள்

தலைவர்

கௌமாரமடாலயம்
கோவை 6

திருப்பெருந்துறை
மாணிக்கவாசகர்
திருப்பணி மன்றம்

உ

சிவபயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

1. சிவபுராணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

சிவனது அந்நீ முறைமையான பழமை

(கலிவெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

தமச்சிவாய வாஅழக நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க

- 5 ஏகன் அநேகன் இறைவன்அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்துஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
- 10 சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
- 15 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன்அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணம்தன்னை

- 20 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
எண்ணி நிறைந்து மண்திறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லைஇலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
- 25 பொல்லா வினையேன் புகழும்ஆறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
- 30 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
- 35 ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்துஅகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா
பொய்ஆ யினஎல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
- 40 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போகருவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயசய் தணியானே
- 45 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே
கறத்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் மோலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
- 50 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வலவினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடிய மாய இருளை

அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்து எங்தம் புழுஅழுக்கு முடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிவை

- 55 மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தான் பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
- 60 நாயின் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயின் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசம்ஆம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
- 65 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சம்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்ருனே
- 70 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துன்னிருனே தோன்றப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுஆகி அல்லானே
ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
- 75 கூர்த்தமெஞ்ஞானத்தால்கொண்டுணர்வார்தங்கருத்தின்
நோக்குஅரிய நோக்கே நுணுக்குஅரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும்எம் காவலனே காண்புஅரிய பேரொளியே
ஆற்றிஇன்ப வெள்ளமே அத்தாயிக் காய்நின்ற
- 80 தோற்றச்சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப

- 85 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்றுஎன்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கன்னப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நன்னிருளில் நட்டம் பயின்றோடும் நாதனே
- 90 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின், பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
- 95 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து
திருச்சிற்றம்பலம்

2. கீர்த்தித் திருஅகவல்

(தில்லையில் அருளியது)

சிவனது திருநெடுபுகழ்ச்சி முறைமை

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்உயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகும்

- 5 துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை இருளை ஏறத் தூரந்தும்
அடியார் உள்ளத்து அன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னும் மாமலை மகேந்திரம் அதனில்

- 10 சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்
கல்லா டத்துக் கலந்தினிது அருளி
நல்லா னோடு நயப்புறவு எய்தியும்

பஞ்சப் பள்ளியில் பால்மொழி தன்னெடும்
எஞ்சாது ஈண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்

- 15 கிராத வேடமொடுஞ்சுக வாய்வள்
விராவு கொங்கை நல்தடம் படிந்தும்
கேவேடர் ஆகிக் கெளிறது படுத்தும்
மாவேட்டு ஆகிய ஆகமம் வங்ங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்திர ரத்துஇருந்து
- 20 உற்றஐம் முகங்க ளால்பணித் தருளியும்
நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியு
வேறுவேறு உருவும் வேறுவேறு இயற்கையும்
நூறுநூ ருயிரம் இயல்பினது ஆகி
- 25 ஏறுடை ஈசன்இப் புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையும் தானும்வந் தருளி
குதிரையைக் கொண்டு குடநாடு அதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டேறு அருளிக்
- 30 கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும்
தர்ப்பணம் அதனில் சாந்தம் புத்தூர்
வில்பொரு வேடற்கு ஈந்த விளைவும்
மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்கு அதாகக் காட்டிய தொன்மையும்
- 35 அரியொடு பிரமற்கு அளவுஅறி ஒண்ணான்
நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டி யன்தனக் சூப்பரி மாவிற்று
ஈண்டு கனகம் இசையப் பெருஅது
- 40 ஆண்டான் எங்கோன் அருள்வழி இருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தணன் ஆகி ஆண்டுகொண் டருளி
*இந்திர ஞாலம் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநல் மாநகர் இருந்து

* இந்திர சாலம் இந்திர ஞாலமெனத் திரிந்தது.

- 45 குதிரைச் சேவகன் ஆகிய கொள்கையும்
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காசும்
பாங்காய் மண்சுமந்து அருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையுள் இருந்து
வித்தக வேடம் காட்டிய இயல்பும்
- 50 பூவணம் அதனில் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மை யும்
வாத வுரினில் வந்துஇனிது அருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வன் ஆகிக்
- 55 கருவார் சோதியில் கரந்த கள்ளமும்
பூவலம் அதனில் பொலிந்துஇனிது அருளிப்
பாவ நாசம் ஆக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்
- 60 விருந்தினன் ஆகி வெண்காடு அதனில்
குருந்தின் கீழ்அன்றுஇருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையில் பாங்காய் இருந்துஅங்கு
அட்டமா சித்தி யருளிய அதுவும்
வேடுவன் ஆகி வேண்டுஉருக் கொண்டு
- 65 காடுஅது தன்னில் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுஉருக் கொண்டு
தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்
ஓரிஊரின் உகந்துஇனிது அருளிப்
பார்இரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும்
- 70 பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும்
தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவில்
கோஆர் கோலம் கொண்ட கொள்கையும்
தேன்அமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானம் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
- 75 இடைமருது அதனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பாய் இருந்து

பாகம் பெண்ணோடு ஆயின பரிசும்
திருவாஞ் சபத்தில் சீர்பெற இருந்து

80 மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்
சேவகன் ஆகித் திண்சிலை ஏந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்

85 ஐயாறு அதனில் சைவன் ஆகியும்
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோடு இருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்பன் ஆகியும்
கழுமலம் அதனில் காட்சி கொடுத்தும்
கழுக்குன்று அதனில் வழுக்காது இருந்தும்

90 புறம்பயம் அதனில் அறம்பல அருளியும்
குற்ற லத்துக் குறியாய் இருந்தும்
அந்தமில் பெருமை அழல்உருக் கரந்து
சுந்தா வேடத்து ஒருமுதல் உருவுகொண்டு
இந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி

95 எவ்வார் தன்மையும் தன்வயின் படுத்துத்
தானே ஆகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திரன் ஆகி
அந்தரத்து இழிந்துஉந்து அழகுஅமர் பாடையுள்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந்து அருளியும்

100 மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணன்
எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்றல அதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்

105 ஊனம் தன்னை ஒருங்குடன் அறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆரும் அருளியு
மாதின் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண்டு அருள்பவன்

- 110 கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண்டு அருளியும்
மூல மாகிய மும்மலம் அறுக்கும்
துய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதலன் ஆகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழிலபெற அணிந்தும்
- 115 அரியொடு பிரமற்கு அளவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழிஅருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி ஆகவும்
பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத்து உய்ப்பவன்
- 120 உத்தர கோச மங்கைஊர் ஆகவும்
ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள்புரிந்து அருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெயர் ஆகவும்
இருள்கடிந்து அருளிய இன்ப ஊர் தி
அருளிய பெருமை அருள்மலை ஆகவும்
- 125 எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வவர் திறமும்
அப்பரிசு அதனால் ஆண்டுகொண்டு அருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுள்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகஎன
ஏவ என்னை ஈங்கொழித்து அருளி
- 130 அன்றுடன் சென்ற அருள்பெரும் அடியவர்
ஒன்ற ஒன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதார் எரியில் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்கம் எய்தியும்
பூதலம் அதனில் புரண்டுவிழ்ந்து அலறியும்
- 135 கால்விசைத்து ஓடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத என்று அழுது அரற்றிப்
பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
பதஞ்சலிக்கு அருளிய பரமநாடகஎன்று
இதம்சலிப்பு எய்ததின்று ஏங்கினர் ஏங்கவும்
- 140 எழில்பெரும் இமயத்து இயல்புடை அம்பொன்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடம்நவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு

அருளிய திருமுகத்து அழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்

- 145 பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினிது அருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

3. திரு அண்டப் பகுதி

(தில்லையில் அருளியது)

சிவனது தூலதக்குமத்தை வியந்தது

(இணைக்குறளாசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக்கு ஒன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன

- 5 இல்நுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்
சிறிய ஆகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியும்
தோற்றமும் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பேர் ஊழியும் நீக்கமும் நிலையும்

- 10 சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து
எறியது வளியின்
கொட்கப் பெயர்க்கும் குழகன் முழுவதும்
படைப்போன் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
கரப்போன் காக்கும் கடவுள் காப்பவை

- 15 கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத்து அறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே ருய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையும் கிழவோன் நாடொறும்

- 20 அருக்கனில் சோதி அமைத்தோன் திருத்தரு
மதியின் தண்மை வைத்தோன் திண்திறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானில் கலப்பு வைத்தோன் மேதரு
காலின் ஊக்கம் கண்டோன் நிழல்திகழ்
- 25 நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணின் தண்மை வைத்தோன் என்று என்று
எனைப்பல கோடி எனைப்பல பிறவும்
அனைத்து அனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
- 30 தன்னேர் இல்லோன் தானே காண்க
ஏனத் தொல்லெய்று அணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும். நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
- 35 இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க
அன்னதொன்று அவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காண்ப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
- 40 சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமும் செல்லரச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையில் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
- 45 அணுத்தருந் தன்மை இலையோன் காண்க
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவிஎப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க
- 50 மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க

பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
திற்பதும் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க

- 55 யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ணான் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
- 60 கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியில் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவன்என யானும் தேறினன் காண்க
அவன்எனை ஆட்கொண்டு அருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
- 65 அவனும் தானும் உடனே காண்க
பரம ஆனந்தப் பழங்கடல் அதுவே
கருமா முகிலின் தோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையில் ஏறித்
திருத்தகு மின்ஒளி திசைதிசை விரிய
- 70 ஐம்புலப் பந்தனை வாள்அரவு இரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடுளழில் தோன்றி ஈரன்ஒளி மிளிர
எந்தம் பிறனியில் கோபம் மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
- 75 பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா வின்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளம் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
கேதக் குட்டம் கையற ஓங்கி
இருமுச் சமயத்து ஒருபேய்த் தேரினை
- 80 நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கண்ம்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்காது அசைந்தன

ஆயிடை, வானப் பேரியாற்று அகவயின்
பாய்ந்தெழுந்து இன்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்

85 சுழித்துளம் பந்தமாக் கரைபொருது அலைத்திடித்து

ஊழ் ஊழ் ஓங்கிய நங்கள்

இருவினை மாமரம் வேர்ப் றித்துஎழுந்து

உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருரைச்

சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டுஅவிழ்

90 வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறைஅகில்

மாப்புக்கைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்

மீக்கொள மேல்மேல் மகிழ்தலின் நோக்கி

அருச்சனை வயலுள் அன்புவித்து இட்டுத்

தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த

95 அண்டத்து அரும்பெறல் மேகன் வாழ்க

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க

அருந்தவர்க்கு அருளும் ஆதி வாழ்க

அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க

நிச்சலும் ஈர்த்துஆட் கொள்வோன் வாழ்க

100 குழ்இருந் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க

எய்தினர்க்கு ஆரமுது அளிப்போன் வாழ்க

கூரிருள் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க

பேர்அமைத் தோளி காதலன் வாழ்க

ஏதிலர்க்கு ஏதில்எம் இறைவன் வாழ்க

105 காதலர்க்கு எய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க

நச்சரவு ஆட்டிய நம்பன் போற்றி

பிச்சுஎமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி

நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி, நால்திசை

நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்

110 நிற்பன நிறீஇச்

சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்

உள்ளத்து உணர்ச்சியில் கொள்ளவும் படாஅன்

கண்முதல் புலனால் காட்சியும் இல்லோன்

விண்முதல் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்

- 115 பூவில் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பேருமை
இன்றெனக்கு எளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்று எனக்கு எளிவந்து இருந்தனன் போற்றி
- 120 அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந்து உள்ளம் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றிஇன்பம் அலர்ந்துஅலை செய்யப்
போற்ற ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல மாமணிப் பிறக்கம்
- 125 மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க்கு ஒளித்தும்
முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க்கு ஒளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க்கு ஒளித்தும்
- 130 மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்
இத்தந் திரத்தில் காண்டும் என்று இருந்தோர்க்கு
அத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிஃரக் கௌவி
ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
- 135 ஊள்நுதல் பெண்ணென ஒளித்தும் சேண்வயின்
ஐம்புலன் செலவிடுத்து அருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றியிர் ஆக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
ஒன்றுஉண்டு இல்லை என்றஅறிவு ஒளித்தும்
- 140 பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்கும் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாள்மலர்ப் பிணையலில்
தாள்தனை இடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
- 145 பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றெளித்தும்
தன்றேர் இல்லோன் தானேஆன தன்மை

என்னேர் அனையோர் கேட்கவந்து இயம்பி
அறைகூவி யாட்கொண்டு அருளி
மறையோர் கோலம் காட்டி அருளலும்

150 உளையா அன்புஎன்பு உருக ஓலமிட்டு
அலைகடல் திரையின் ஆர்த்து ஆர்த்து ஓங்கித்
தலைதடு மாரு வீழ்ந்துபுரண்டு அலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்

155 கடக்களிறு ஏற்றுத் தடப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவம் சுவைதரு
கோல்தேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் முதூர் எழில்நகை எரியின்
வீழ்வித் தாங்கு அன்று

160 அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்
ஒருத்தரும் வழாமை ஒடுக்கினன்
தடக்கையில் நெல்லிக் கனியெனக்கு ஆயினன்
சொல்லுவது அறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தான்எனைச் செய்தது

165 தெரியேன் ஆஆ செத்தேன் அடியேற்கு
அருளியது அறியேன் பருகியும் ஆரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்து
உவாக்கடல் நள்ளூநீர் உள்ளகம் ததும்ப

170 னாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுடல் அகத்தே
குரம்பை கொண்டு இன்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்

175 எற்புத் துளைதோறும் ஏற்றினன் உருகுவது
உள்ளம் கொண்டுஓர் உருச்செய்து ஆங்குஎனக்கு
அள்ளுறு ஆக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய

கன்னல் கனிதேர் களிற்று எனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னில்

- 180 கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமுது ஆககினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

— — —

4. போற்றித் திரு அகவல்

(தில்லையில் அருளியது)

சகத்தின் உற்பத்தி

(நீலமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதுஎழ
ஈரடி யாலே மூவுலகு அளந்து
நால்திசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மால்அன்று

- 5 அடிமுடி அறியும் ஆதரவு அதனில்
கடுமூரண் ஏனம் ஆகி முன்கலந்து
ஏழ்தலம் உருவ இடந்து பின்எய்த்தும்
ஊழி முதல்வ! சயசய என்று
வழுத்தியும் காண மலரடி இணைகள்
- 10 வழுத்துதற்கு எளிதாய் வார்கடல் உலகினில்
யானை முதலா எறும்பு ஈருய
ஊனம்இல் யோனியின் உன்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
ஈனம்இல் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்
- 15 ஒருமதித் தான்றியின் இருமையில் பிழைத்தும்
இருமதி வினைவின் ஒருமையில் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்

ஈரிரு திங்களில் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்

20 ஆறு திங்களில் ஊறுஅலர் பிழைத்தும்
ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்

25 துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தஅக் காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகல் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்

30 கருங்குழல் செவ்வாய் வெண்நகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்து
எய்த்துஇடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்

35 கூர்த்த நயனக் கொள்ளையில் பிழைத்தும்
பித்த உலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறுஎனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி என்னும் பல்கடல் பிழைத்தும்
செல்வம் என்னும் அல்லலில் பிழைத்தும்

40 நல்குரவு என்னும் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம்பு ஆய பலதுறை பிழைத்தும்
தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி
முனிவு இலாததுஓர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்

45 ஹேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்தம் ஆனார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும்பு ஏறினர்

சுற்றம் என்னும் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்

50 விரதமே பரம்ஆக வேதியரும்

சரதம் ஆகவே சாத்திரம் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்

55 சண்ட மாருதம் சுழித்து அடித்து ஆஅர்த்து
உலோகா யதன்னளும் ஒண்சிறல் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி

அதில்பெரு மாயை எனைப்பல சூழவும்
தப்பாமே தாம் பிடித்தது சலியாத்

60 தழலது கண்ட மெழுகது போலத்

தொழுதுஉளம் உருகி அழுதுஉடல் கம்பித்து
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிநும் பேதையும் கொண்டது விடாதெனும்
படியே ஆகிநல் இடையரு அன்பின்

65 பசுமரத்து ஆணி அறைந்தால் போலக்

கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகம் குழைந்து அனுகூலம் ஆய்மெய் விதிர்ந்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை

70 பூணது ஆகக் கோணுதல் இன்றிச்

சதுரிழந்து அறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரம அதிசயம் ஆகக்
கற்ற மனம்எனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நினையாது

75 அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து

குருபரன் ஆகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென்று இகழாதே திருவடி இணையைப்
பிறிவினை அறியா நிழலது போல
முன்பின் ஆகி முனியாது அத்திசை

- 80 என்புநெந்து உருகி நெக்குநெக்கு ஏங்கி
அன்புஎனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதஎன்று அரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமம் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித்து இருதயம் மலரக்
- 85 கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச்
சாயா அன்பினை நாள்தொறுந் தழைப்பவர்
தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியன் ஆகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
- 90 ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல்இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்றுஎனக்கு ஆரமுது ஆனாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
- 95 சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னார் உருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என் தனக்கு அருளாய் போற்றி
- 100 படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
- 105 விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
- 110 உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி
கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி

ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி

- 115 நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க்கு அரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அச்சே போற்றி
- 120 தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றிஎன் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர்வு இறந்த ஒருவ போற்றி
- 125 விரிகடல் உலகின் வினைவே போற்றி
அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகில் ஆகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி இருங்கமழ்
- 130 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
- 135 மானேர் நோக்கி மணுளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
- 140 வளியிடை விரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் வினைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத்து அமுதே போற்றி

- சனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி
- 145 இடைமருது உறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாரு போற்றி
அண்ண மலையெம் அண்ண போற்றி
- 150 கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுந் ஆனாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பானே போற்றி
சீராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
- 155 மற்றோர் பற்றிங்கு அற்பேன போற்றி
குற்ற லத்தெம் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
- 160 கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழ்இரு மூவர்க்கு
அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி
தென்னாடு உடைய சிவனே போற்றி
- 165 எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக்கு அருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
- 170 தளர்ந்தேன் அடியேன் தமிழேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சல் என்றிங்கு அருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி

- 175 நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
- 180 முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணலா போற்றி
பஞ்சைர் அடியாள் பங்கா போற்றி
- 185 அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடர்எம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
- 190 கலையார் அரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் ளூன்றில் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணதது அரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
- 195 துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரிது ஆகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
- 200 பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய திருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே போற்றி
- 205 மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி

புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன்று அருளினை போற்றி

- 210 இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் படின்ற பாலக போற்றி
அடியொடு நடுநறு ஆனாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை போற்றி
- 215 ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன்று அறியா நாயேன்
- 220 குழைத்தசொல் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
- 225 போற்றி போற்றி சயசய போற்றி
திருச்சிற்றம்பலம்

5. திருச்சதகம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

(1) மெய்யுணர்தல்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து உன்விரை யார்கழற்கு
என் கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி
உள்ளம், பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி, சயசய
போற்றியென்னும், கைதான் நெகிழவிடேன் உடையாய்
என்னைக் கண்டு கொள்ளே.

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால்நர கம்புகினும் ✓
எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள் உததமனே. 2

உத்தமன் அத்தன் உடையான் அடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மால்இவன் என்ன மனநினைவில் ✓
ஒத்தன ஒத்தன சொல்லிட ஊர்ஊர் திரிந்து எவரும்
தத்தம் மனத்தன பேசாஞ் ஞான றுகொல் சாவதுவே. 3

சாவமுன் னுள்தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சமஞ்சி
ஆவஎந் தாய்என்று அவிதா இடும்நம் மவர் அவரே
மூவரென் றேஎம்பி ரானொடும் எண்ணி விண்ணாண்டு மண்மேல்
தேவரென் றேஇறு மாந்தென்ன பாவம் திரிதவரே. 4

தவமே புரிந்திலன் தன்மலர் இட்டுமுட்டா திறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன்உனக்கு அன்பருள்ளாம் ✓
சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றி லேன்தின் திருவடிக்காம்
பவமே அருளுகண் டாய் அடி யேற்கெம் பரம்பரனே. 5

பரந்துபல் ஆய்மலர் இட்டுமுட் டாதடி யேஇறைஞ்சி
இரந்த எல்லாம் எமக்கே பெறலாமென்னும் அன்பருள்ளம் ✓
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற்கு அன்பெனக்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நினை யேத்த முழுவதுமே. 6

முழுவதும் கண்டவனைப் படைத்தான் முடிசாய்த்து முன்னாள்
செழுமலர்கொண்டெங்குந்தேட அப்பாலன்இப்பால்எம்பிரான் ✓
கழுதொடு காட்டிடை நாடகமாடிக் கதியிலியாய்
உழுவையின்தோலுடுத்துன்மத்தம்மேல்கொண்டுஉழிதருமே. 7

உழிதரு காலும் கனலும் புனலொடு மண்ணும் விண்ணும்
இழிதரு காலம்எக் காலம் வருவது வந்ததற்பின் ✓
உழிதரு காலத்த உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. 8

பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர் பெருமான்
சிவனெம் பிரானென்ன ஆண்டுகொண் டான்என் சிறுமை கண்டும்
அவனெம் பிரானென்ன நானடியே னென்ன இப்பரிசே,
புவனெம் பிரான்தெரி யும்பரி சாவது இயம்புகவே. ✓ 9

புகவே தகேன்உனக்கு அன்பருள் யானென்பொல் லாமணியே
தகவேயெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை
மிகவே உயர்த்திவிண் னோரைப் பணித்திஅண் னாவமுதே,
நகவே தகும் எம்பிரா னென்னை நீசெய்த நாடகமே. 10

(2) அறிவுறுத்தல்

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து நான்நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன் ✓
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையரு அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் உடையானே. 11

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணைவான் மதித்துமிரேன்
தேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம் ✓
மானேயுன் னருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவனே. 12

வருந்துவன்தின் மலர்ப்பாதம் அவைகாண்பான் நாயடியேன்
இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப்
பொருந்தியபொற் சுலைகுனித்தாய் அருளமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவனற் றமியேன்மற் றென்னேநான் ஆமாறே. ✓ 13

ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன் அன்பருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமான்தின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. ✓ 14

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யான்எனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே. ✓ 15

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனநின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சுழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்த பிறப்பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே. 16

- பரவுவா ரிமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
 குசவுவார் குழன்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
 விரவுவார் மெய்யுன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுன்
 அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே, 17
- அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்தெம்
 பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
 விரையார்ந்த மலச்தூவேன் வியந்தலறேன் நயந்துருகேன்
 தரியேன்நான் ஆமாறென் சாவேனான் சாவேனே, 18
- வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ் வாய்க்கரிய
 பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பரழ்நெஞ்சே
 ஊனெலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான் இன்றுபோய்
 வாளுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. 19
- வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
 ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
 குழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பலகாலும்
 வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. 20

(3) சுட்டறுத்தல்

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

- வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
 பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
 பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு
 உள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவு நெஞ்சாய்
 உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
 வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
 கண்ணினையும் மரமாம்தீ வினையி னேற்கே. 21
- வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
 போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
 இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
 ஆட்கொண்டுளம் பிராணனாய்க்கு இரும்பின்பாவை

அனையநான் பாடேன்றின் ருடேன் அந்தோ
அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநான் ஆன வாறு
முடிவறியேன் முதலந்தம் ஆயி னானே, 22

ஆயநான் மறையவனும் நீயே யாதல்
அறிந்தியான் யாவரினுங் கடைய னாய்
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோர் அன்ப னென்பேன்
ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
அடியார்தாம் இல்லையே அன்றி மற்றோர்
பேயனேன் இதுதான் நின் பெருமை யன்றே
எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே. 23

பேசிற்குன் ஈசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்கும் திருநீறே நிறையப் பூசி
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பிங்கு
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கன்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னை நீ ஆட்கொண்ட வண்ணம் தானே. 24

வண்ணம்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்று
அநேகனேகன் அணுவணுவில் இறந்தா யென்றன்
கெண்ணந்தான் தடுமாறி யிமையோர் கூட்டம்
எய்துமாறு அறியாத எந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்கள் அவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணம்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. 25

சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயினேன்தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
எந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
மணிவார்ந்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார

வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய நேற்கே.

26

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றென் நின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயார் என்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு
இனியென்னே உய்யுமா நென்றென் நெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புண்பிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
மூனைவனே முதலந்தம் இல்லா மல்லற்
கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் மூர்க்க நேற்கே.

27

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கினையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி நேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே.

28

விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுதம்ஊறி
அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்புகூர்
அச்சன்ஆண் பெண்ணலிஆ காச மாகி
ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி யெங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே.

29

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தமிழ்க்கும் மற்றை
மூவர்கோன் ஆய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
முதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை

யாவர்கோன் என்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
 யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
 மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடு
 மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே.

30

(4) ஆத்தும் சுத்தி

(ஆறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்
 புகிப், பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை
 பாதமலர், குடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி
 பிணநெஞ்சே. தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை
 செய்வதொன் றறியேனே.

31

அறிவி லாத எனைப் புகுந்தாண்டு கொண்டறிவதை
 யருளிமேல், நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப் பந்
 தனை அறுப்பாணைப், பிறிவிலாத இன்னருள்கள் பெற்றி
 ருந்தும் மாருடுதி பிணநெஞ்சே, கிறியெ லாம்மிகக் கீழ்ப்
 படுத்தாய்கெடுத் தாயென்னைக் கெடுமாறே.

32

மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையெய்ம் மதி
 மிலிமட நெஞ்சே, தேறுகின்றிலம் இனியுனைச் சிக்கெனச்
 சிவனவன் திரள்தோள்மேல், நீறு நின்றது கண்டனை
 யாயினும் நெக்கிலை இக்காயங், கீறு கின்றிலை கெடுவதுன்
 பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே.

33

கிற்றவாமன மேகெடு வாயுடை யானடி நாயேனை,
 னிற்றெலாம்மிக ஆள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப்
 பாதம், முற்றி லா இளந் தளிர்விரிந் திருந்துநீ யுண்டன
 வெல்லாமுன், அற்ற வாறுதின் னறிவுதின் பெருமையும்
 அளவறுக் கில்லேனே.

34

அளவ றுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க்கு அடிய
 வர்க் கெளியான்நம், களவ றுத்துதின் றுண்டமை கருத்
 தினுட் கசிந்துணர்ந் திருந்தேயும், உளகறுத்துனை நினைந்

துளம் பெருங்களன் செய்தது மிலைநெஞ்சே, பளக றுத்
துடையான் கழல் பணிந்திலை பரகதி புகுவானே. 35

புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும் பொன்னகர் புகப்
போதற்கு. உகுவ தாவதும் எந்தையெம் பிரானென்னை
யாண்டவன் கழற்கன்பு, நெகுவ தாவதும் நித்தலும் அமு
தொடு தேனொடு பால்கட்டி, மிகுவ தாவதும் இன்றெ
னின் மற்றிதற் கென்செய்கேன வினையேனே. 36

வினையென் போலுடை யார்பிறர் ஆர்உடை யானடி
நாயேனைத், தினையின் ஷாகமும் பிறிவது திருக்குறிப்
பன்றுமற் றதனாலே, முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்
தும்நான் முட்டிலேன் தலைகீறேன், இனையன் பாவனை
யிரும்புகல் மனஞ்செவி யின்னதென் றறியேனே. 37

ஏனை யாவரும் எய்திட லுற்றுமற் றின்னதென்றறி
யாத, தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பினின் தேறலைச் சிவனை
யென் சிவலோகக், கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூற
னைக் குறுகிலேன் நெடுங்காலம். ஊனை யானிருந்தோம்பு
கின் றேன்கெடு வேனுயி ரோயாதே. 38

ஓய்வி லாதன உவமனில் இறந்தன ஒண்மலர்த் தான்
தந்து, நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும் என்னைநன்
னெறிகாட்டித், தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்தஎன் தலை
வனை நனிகாணேன், தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருள்
கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே. 39

வேனில் வேள்களை கிழித்திட மதிசுடும் அதுதனை
நினையாதே, மான்நி லானிய நோக்கியர் படிறிடை மத்
திடு தயிராகித் தேன்றி லானிய திருவருள் புரிந்தவென்
சிவனகர் புகப்போகேன், ஊனில் ஆனியை ஓம்பு தற்
பொருட்டினும் உண்டுடுத் திருந்தேனே. 40

(5) கைம்மாறு கொடுத்தல்

(கலி வீருத்தம்)

இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்டது எவ்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்கு
ஒருவ னேகிற்றி லேன்கிற்பன் உண்ணவே. 41

உண்டொர் ஒண்பொருள் என்றுணர் வாரக்கெலாம்
பெண்டிர் ஆண்டலி யென்றறி யொண்கிலை
பொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலேன் என்னகண் மாயமே. 42

மேலை வானவ ரும்அறி யாததோர்
கோல மேயெனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோம்
கால மேயுனை யென்றுகொல் காண்பதே. 43

காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் ருக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. 44

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும்நின்று
ஆற்றல் மிக்கஅன் பாலழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறும்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே, 45

கொள்ளுங் கில்லெனை அன்பரிற் கூய்ப்பணி
களளும் வண்டும் அருமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளங் கீழுளும் மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல்தின்ற எந்தையே. 46

எந்தை யாய்எம் பிரான்மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்தனக் கஃதிலான்
மூத்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே. 47

செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரம்பின்னி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எலலை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே.

48

கட்ட றுத்தெனை ஆண்டுகண் ணாநீறு
இட்ட அன்பரொடு யாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடு இரண் டும்அறி யேனையே.

49

அறிவ னேயமு தேஅடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோளனை ஆண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்டது ஆண்டநான்
அறிவ னேஅலல னேஅருள் ஈசனே.

50

(6) அநுபோக சுத்தி

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

ஈச னேயென் எம்மானே எந்தை
பெருமான் என்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன் றல்லாப்
பொல்லா நாயான
நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க
மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேஅம் பலவனே செய்வ
தொன்றும் அறியேனே,

51

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற்
பாத மலர்காணப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற்
குரியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேனக்
கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்ய னேன்நான் உண்டுடுத்திவி கிருப்ப
தானேன் போரேறே.

52

போரே நேநின் பொன்னகர்வாய் நீபோந்
 தருளி இருள்நீக்கி
 வாரே நிளமென் முலையாளோ டுடன்வந்
 தருள அருள்பெற்ற
 சீரே றடியார் நிற்பாதஞ் சேரக்
 கண்டுங் கண்கெட்ட
 ஊரே ருயிங் குழல்வேனோ கொடியேன்
 உயிர்தான் உலவாதே.

53

உலவாக் காலந் தவமெய்தி உறுப்பும்
 வெறுத்திங் குணக்காண்பான்
 பலமா முனிவர் நனிவாடப் பானி
 யேனைப் பணிகொண்டாய்
 மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க மாட்டேன்
 மணியே உணக்காண்பான்
 அலவா நிற்கும் அன்பிலேன் என்கொண்
 டெழுகேன் எம்மானே.

54

மானேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா
 வந்திங் காட்கொண்ட
 தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே
 சிவனே தென் தில்லைக்
 கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக் கூடு
 வார்நின் கழல்கூட
 ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங்கு இருப்ப
 தானேன் உடையானே.

55

உடையா னேநின் தனையுள்கி உண்மம்
 உருகும் பெருங்காதல்
 உடையா ருடையாய் நிற்பாதஞ் சேரக்
 கண்டிங்கு ஊர்நாயிற்
 கடையா னேன்றெஞ் சுருகாதேன் கல்லா
 மனத்தேன் கசியாதேன்
 முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப
 தாக முடித்தாயே.

56

முடித்த வாறும் எந்தனக்கே தக்க
 தேமுன் அடியாரைப்
 பிடித்த வாறுஞ் சோராமற் சோர
 னேன்இங் கொருத்திவாய்
 துடித்த வாறும் துகிலிறையே சோர்ந்த
 வாறும் முகங்குறுவேர்
 பொடித்த வாறும் இவையுணர்ந்து கேடென்
 தனக்கே சூழ்ந்தேனே.

57

தேனைப் பாலைக் கன்னலின் தெளிவை
 ஒளியைத் தெளிந்தார்தம்
 ஊனை உருக்கும் உடையானை உம்ப
 ரானை வம்பனேன்
 நானின் னடியேன் நீயென்னை ஆண்டாய்
 என்ருல் அடியேற்குத்
 தானுஞ் சிரிக்தே அருளலாந் தன்மை
 யாமென் தன்மையே.

58

தன்மை பிறரால் அறியாத தலைவா
 பொல்லா நாயான
 புன்மை யேனை ஆண்டையா புறமே
 போக விடுவாயோ
 என்னை நோக்கு வார்பாரே என்நான்
 செய்கேன் எம்பெருமான்
 பொண்ணே திகழுந் திருமேனி எந்தாய்
 எங்குப் புகுவேனே.

59

புகுவேன் எனதே நிற்பாதம் போற்றும்
 அடியா ருள்நின்று
 நகுவேன் பண்டு தோணைக்கி நாண
 மில்லா நாயினேன்
 நெகுமன் பில்லை நினைக்காண நீயாண்
 டருள அடியேனுந்
 தருவ னேயென் தன்மையே எந்தாய்
 அந்தோ தரியேனே.

60

(7) காருணியத்திரங்கல்

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா
 போற்றி வான
 விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே
 போற்றி ஒப்பில்
 ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான்
 போற்றி தில்லை
 திருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா
 போற்றி போற்றி.

61

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே
 மயங்கு கின்றேன்
 போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம்
 பிறிதொன் றிலலை
 போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப்
 போக்கல் கண்டாய்
 போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய
 போற்றி போற்றி

62

போற்றியென் போனும் பொய்யர் தம்மைஆட்
 கொள்ளும் வள்ளல்
 போற்றிநின் பாதம் போற்றி நாதனே
 போற்றி போற்றி
 போற்றிநின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப்
 புவன நீர்தீக்
 காற்றிடிய மானன் வானம் இருசுடர்க்
 கடவு ளானே.

63

கடவுளே போற்றி என்னைக் கண்டுகொண்
 டருளு போற்றி
 விடவுளே உருக்கி யென்னை ஆண்டிட
 வேண்டும் போற்றி
 உடலிது களைந்திட் டொல்லை உம்பர்தத்
 தருளு போற்றி
 சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா
 போற்றி போற்றி.

64

சங்கரா போற்றி மற்றோர் சரணிலேன்
 போற்றி கோலப்
 பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக்
 கரிய வாட்கண்
 மங்கையோர் பங்க போற்றி மால்விடை
 யூர்தி போற்றி
 இங்கிவாழ் வாற்ற கில்லேன் எம்பிரான்
 இழித்திட் டேனே,

65

இழித்தனன் என்னை யானே எம்பிரான்
 போற்றி போற்றி
 பழித்திலேன் உன்னை என்னை ஆளுடைப்
 பாதம் போற்றி
 பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம் பெரியவர்
 கடமை போற்றி
 ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி உம்பர் நாட்
 டெம்பி ரானே.

66

எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவர்
 ஏறு போற்றி
 கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை கூறவெண்
 நீற போற்றி
 செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம்
 பலவ போற்றி
 உம்பரா போற்றி என்னை ஆளுடை
 ஒருவ போற்றி.

67

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனே
 போற்றி வாறோர்
 குருவனே போற்றி எங்கள் கோமளக்
 கொழுந்து போற்றி
 வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட
 வேண்டும் போற்றி
 தருகநின் பாதம் போற்றி தமிழனேன்
 தனிமை தீர்த்தே,

68

தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க்கு அவரினும்
 அன்ப போற்றி
 பேர்ந்துமென் பெயர்ம்மை ஆட்கொண் டருளிடும்
 பெருமை போற்றி
 வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதம்ஈ
 வள்ளல் போற்றி
 ஆர்ந்ததின் பாதம் நாயேற்கு அருளிட
 வேண்டும் போற்றி, 69
 போற்றியிப் புவனம் நீர்தீக் காலொடு
 வான மானாய்
 போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்றம் ஆயிநீ
 தோற்ற மில்லாய்
 போற்றியில் லாவு யிர்க்கும் ஈருய்ஈறு
 இன்மை யானாய்
 போற்றியைம் புலன்கள் தின்னைப் புணர்கிலாப்
 புணர்க்கை யானே. 70

(8) ஆனந்தத் தழுந்தல்
 (எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

புணர்ப்ப தொக்க எந்தை என்னை யாண்டு
 பூண நோக்கினாய்
 புணர்ப்ப தன்றி தென்ற போது தின்னோ
 டென்னோ டென்னிதரம்
 புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக அன்பு
 நின்க ழற்கணை
 புணர்ப்ப தாக அங்க னுள புங்க
 மான போகமே. 71

போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்புரந்த
 ராதி இன்பமும்
 ஏக நின்க ழுலி னைய லாதி
 லேன் என் எம்பிரான்

ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி
அஞ்ச லிக்கணை
ஆக என்கை கண்கள் தாரை ஆற
தாக ஐயனே.

72

ஐய நின்னது அல்ல தில்லை மற்றொர்
பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மை
யேன்என் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து
நின்க முற்கணை
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்கு
மாக வேண்டுமே.

73

வேண்டும் நின்க முற்க ணன்பு பொய்மை
தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை ஆன
வென்ற ருளுநீ
பூண்டுகொண்டு(டு) அடியனேனும் போற்றி
போற்றி என்றுமென்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன
நின்வ ணங்கவே.

74

வணங்கு நின்னை மண்ணும் விண்ணும்
வேத நான்கும் ஓலமிட்டு
உணங்கு நின்னை எய்தலுற்று மற்றொர்
உண்மை இன்மையின்
வணங்கி யாம்வி டேங்கள் என்ன வந்து
நின்ற ருளுதற்
கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க எனிகொ
லோநி னைப்பதே.

75

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லும் எல்லை
யேய வாக்கினால்
தினைத்த னையு மாவதில்லை சொல்ல
லாவ கேட்பவே

அனைத் துலகு மாய நின்னை ஐம்பு
லன்கள் காண்கிலா
எனைத் தெனைத்த தெப்புறத்த தெந்தை
பாதம் எய்தவே.

76

எய்த லாவ தென்று நின்னை எம்பி
ரான்இவ் வஞ்சனேற்கு
உய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொர்
உண்மை இன்மையிற்
பைத லாவ தென்று பாது காத்தி
ரங்கு பாவியேற்கு
ஈத லாது நின்கண் ஒன்றும் வண்ணம்
இல்லை ஈசனே.

77

ஈசனே நீ யல்ல தில்லை இங்கும்
அங்கும் என்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை பேதை
யேன்என் எம்பிரான்
நீசனேனை ஆண்டுகொண்ட நின்ம
லாஓர் நின்னலால்
தேசனேஓர் தேவ ருண்மை சிந்தி
யாது சிந்தையே.

78

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரில்
ஐம்பு லன்களான்
முந்தை யான காலம் நின்னை எய்தி
டாத மூர்க்கனேன்
வெந்தை யாவி முந்தி லேன்என் உள்ளம்
வெள்கி விண்டிலேன்
எந்தை யாய நின்னை இன்னம் எய்த
லுற்றி ருப்பனே.

79

இருப்பு நெஞ்ச ஈஞ்சனேனை ஆண்டு
கொண்ட நின்னதாட்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெனைக்க
லந்து போகவும்

நெருப்பு முண்டு யானு முண்டு இருந்த
துண்ட தாமினும்
விருப்பு முண்டு நின்கண் என்கண் என்ப
தென்ன விச்சையே.

80

(9) ஆணந்த பரவசம்

(கலிநிலைத் துறை)

விச்சுக் கேடுபொய்க் காகா
தென்றிங் கெனைவைத்தாய்
இச்சைக் கானு ரெல்லாரும்
வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு
கின்றேன் ஆருரெம்
பிச்சைத் தேவா என்னான்
செய்கேன் பேசாயே.

31

பேசப் பட்டேன் நின்னடி
யாரில் திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல
ராலுன் அடியானென் ✓
றேசப் பட்டேன் இனிப்படு
கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட்
டேன்உன் னடியேனே.

32

அடியேன் அல்லேன் கொல்லோ தானெனை
ஆட்கொண் டிலைகொல்லோ
அடியா ரானு ரெல்லாரும்
வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
செடிசேர் உடல மதுநீக்க மாட்டேன் ✓
எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக்
காணுமாறு காணேனே.

33

காணுமாறு கானேன் உன்னை
 அந்நாட் கண்டேனும்
 பாணே பேசி என்றன்னைப்
 படுத்ததென்ன பரஞ்சோதி
 ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே
 அத்தாசெத்தே போயினேன்
 ஏனெ ணில்லா நாயினேன்
 என்கொண்டெழுகேன் எம்மானே.

84

மானேர் நோக்கி யுடையாள் பங்கா
 மறையீறறியா மறையோனே
 தேனே அமுதே சிந்தைக்கரியாய்
 சிறியேன் பிழைபொறுக்கும்
 கோனே சிறிதேகொடுமை பறைந்தேன்
 சிவமா நகர்குறுகப்
 போனார் அடியார் யானும்பொய்யும்
 புறமே போந்தோமே.

85

புறமே போந்தோம் பொய்யும்
 யானும் மெய்யன்பு
 பெறவே வல்லைன் அல்லா
 வண்ணம் பெற்றேன்யான்
 அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார்
 மற்றென் றறியாதார்
 சிறவேசெய்து வழிவந்து சிவனே
 நின்தான் சேர்ந்தாரே.

86

தாராய் உடையாய் அடியேற்
 ஞுந்தா ளிணையன்பு
 பேரா உலகம் புக்கார்அடியார்
 புறமே போந்தேன்யான்
 ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா
 மிலைத்தாங்கு உன்தாளிணையன்புக்
 காராய் அடியேன் அயலே
 மயல்கொண் டழுகேனே.

87

அழகேன் நின்பால் அன்பாம்
 மனமாய் அழல்சேர்ந்த
 மெழுகே அன்னார் மின்னார்
 பொன்னார் கழல்கண்டு
 தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா
 ரோடுந் தொடராதே
 பழுதே பிறந்தேன் என்கொண்
 டுன்னைப் பணிகேனே.

88

பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப்
 பழைய அடியார்க்குன்
 அணியார் பாதங் கொடுத்தி
 அதுவும் அரிதென்றால்
 திணியார் மூங்கி லனையேன்
 வினையைப் பொடியாக்கித்
 தணியார் பாதம் வந்தொல்லை
 தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே.

89

யானே பொய்என் நெஞ்சும்
 பொய்என் அன்பும்பொய்
 ஆனால் வினையேன் அழுதால்
 உன்னைப் பெறலாமே
 தேனே அழுதே கரும்பின்
 தெளிவே தித்திக்கும்
 மானே அருளாய் அடியேன்
 உனைவந் துறுமாறே.

90

(10) ஆனந்தாதிதம்
 (எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
 வந்து முந்தினின் மலர்கொள் தாளினை
 வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
 மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்மை மேவினார்

ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
 தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியும்
 கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
 கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. 91

மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
 வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
 கையி லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
 அரியை யென்றுனைக் கருதுகின்றிலேன்
 மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
 மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
 பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
 போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. 92

பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை உண்மையேன்
 போத என்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
 வருத்த மின்மையேன் வஞ்சம் உண்மையேன்
 மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
 அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
 நீயும் அங்கெழுந் தருளி இங்கெனை
 இருத்தி னாய்முறை யோஎன் எம்பிரான்
 வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி இல்லையே. 93

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கனோ
 ஏலம் ஏலுநற் குழலி பங்கனே
 கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
 டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
 எல்லை யிலலைநின் கருணை எம்பிரான்
 ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
 வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன்கழல்
 காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே, 94

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
 மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
 ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
 என்னை இன்னிதா யாண்டு கொண்டவா

ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே.

95

விச்ச தின்றியே வினைவு செய்குவாய்
விண்ணு மண்ணை முழுதும் யாவையும்
வைச்ச வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனைஉன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்ச மாமரம் ஆயி னுங்கொலார்
நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே.

96

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
உடைய னோபணி போற்றி உம்பரார்
தம்ப ஶாபரா போற்றி யாரினும்
கடைய னாயினேன் போற்றி என்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி என்னைநின்
அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
அந்தம் ஆயினாய் போற்றி அப்பனே.

97

அப்ப னேயெனக் கமுத னேயா
னந்த னேயக் நெகஅள் னாறுதேன்
ஒப்ப னேயுனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னாயுனைப் பருக நின்றதோர்
துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாளர் எய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே.

98

மன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
மாலும் நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்றநான்

பின்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்

பெய்க முற்கண்அன் பாயென் நாவினாற்

பன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்

பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே.

99

பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே

பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்

காட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்

தாடும் நின்கழற் போது நாயினேன்

கூட வேண்டும்நான் போற்றி இப்புழுக்

கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்

வீட வேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்

தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

(உத்தரகோசமங்கையில் அருளியது)

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையி

னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட

விடையவ னேவிட் டிடுதிகண்

டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்

உடையவ னேமன்னும் உத்தர

கோசமங் கைக்கரசே

சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி

ரானென்னைத் தாங்கிக்கொவினே.

1

கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங்

கொங்கையர் கொவ்வைச் செவ்வாய்

விவிளேன் எனினும் விடுதிகண்

டாய்நின் விழுத்தொழும்பின்

உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
கள்ளேன் ஒழியவுங் கண்டுகொண்
டாண்டதெக் காரணமே,

2

காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன்
ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேளை விடுதிகண்
டாய்விளங் குந்திருவார்
ஊருறை வாய்மன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க
என்னை வளர்ப்பவனே.

3

வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில்
வாங்கவும் நீங்கியிப்பால்
மிளர்கின்ற என்னை விடுதிகண்
டாய்வெண் மதிக்கொழுந்தொன்று
ஒளர்கின்ற தீண்முடி உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
தெளிகின்ற பொன்னுயின் னும்மன்ன
தோற்றச் செழுஞ்சுடரே.

4

செழிகின்ற தீப்புரு விட்டிலின்
சுன்மொழி யாரிற்பன்னான்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண்
டாய்வெறி வாயறுகால்
உழுகின்ற பூமுடி உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னகு ளாரமு
தூட்ட மறுத்தனனே.

5

மறுத்தனன் யானான் அருளறி
யாமையில் என்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண்
டாய்வினை யின்தொகுதி

ஒறுத்தெனை யாண்டுகொள் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு
நாய்கள்தம் பொய்யினையே.

6

பொய்யவ னேனைப் பொருளென
ஆண்டொன்று பொத்திக்கொண்ட
மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண்
டாய்விட முண்மிடற்று
மையவ னேமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
செய்யவ னேசுவ னேசிறி
யேன்பவந் தீர்ப்பவனே.

7

தீர்க்கின்ற வாரென் பிழையெநின்
சீரருள் என்கொ லென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண்
டாய்விர வார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
சர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை
யேனை இருதலையே.

8

இருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும்
பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண்
டாய்வியன் முவுலகுக்கு
ஒருதலை வாமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வல
னேந்திப் பொலிபவனே.

9

பொலிகின்ற நின்றூள் புகுதப்பெற்
ருக்கையைப் போக்கப்பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண்
டாயளி தேர்விளரி

ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித்
தாய்புர மாறுபட்டே.

10

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப
யானுன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண்
டாய்வினை யேன்மனத்தே
ஊறுமட் டேமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன்
மேனி நெடுந்தகையே.

11

நெடுந்தகை நீயென்னை யாட்கொள்ள
யான்ஐம் புலன்கள்கொண்டு
விடுந்தகை யேனை விடுதிகண்
டாய்விர வார்வெருவ
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
கடுந்தகை யேனுண்ணுந் தெண்ணீ
ரமுதப் பெருங்கடலே,

12

கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குண்
கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண்
டாய்விட லில்லடியார்
உடலில மேமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேயமு
தேயென் மதுவெள்ளமே.

13

வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்குண்
ளருள்பெற்றுத் துன்பத்தின் னும்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண்
டாய்விரும் புமஅடியார்

உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உந்தர

கோசமங் கைக்கரசே

கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி

யாத களியெனக்கே.

14

களிவந்த சிந்தையொ டின்கழல்

கண்டுங் கலந்தருள

வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண்

டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லாம்

ஒளிவந்த பூங்கழல் உந்தர

கோசமங் கைக்கரசே!

எளிவந்த எந்தைபி ரான்என்னை

யாளுடை என்னப்பனே.

15

என்னைஅப் பாஅஞ்ச ல்என்பவர்

இன்றிநின் ரெய்த்தலைந்தேன்

மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண்

டாய்உவ மிக்கின்மெய்யே

உன்னையொப் பாய்மன்னும் உத்தர

கோசமங் கைக்கரசே

அன்னையொப் பாயெனக் கத்தனெப்

பாயென் னரும்பொருளே.

16

பொருளே தமிழேன் புகலிட

மேநின் புகழிகழ்வார்

வெருளே எனைவிட் டிடுதிகண்

டாய்மெய்ம்மை யார்விழுங்கும்

அருளே அணிபொழில் உத்தர

கோசமங் கைக்கரசே

இருளே வெளியே இகபர

மாகி இருந்தவனே.

17

இருந்தென்னை யாண்டுகொள் விற்றுக்கொள்

ஒற்றிவை என்னினல்லால்

விருந்தின னேனை விடுதிகண்

டாய்மிக்க நஞ்சமுதா

அருந்தின னேமன்னும் உத்தர

கோசமங் கைக்கரசே

மருந்தின னேபிற விப்பிணிப்

பட்டு மடங்கினர்க்கே.

18

மடங்கவென் வல்வினைக் காட்டைநின்

மனனருள் தீக்கொளுவும்

விடங்களன் தன்னை விடுதிகண்

டாயென் பிறவியையே

ரொடுங்களைத் தாண்டுகொள் உத்தர

கோசமங் கைக்கரசே

கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித்

தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே.

19

கொம்பரில் லாக்கொடி போல்அல

மத்தனன் கோமனமே

வெம்புகின் றேனை விடுதிகண்

டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா

உம்பநள்ளாய் மன்னும் உத்தர

கோசமங் கைக்கரசே

அம்பர மேதில னேயனல்

காலொடப் பானவனே.

20

ஆனைவெம் பேரரிற் குறுந்தூ

றெனப்புல னுலலைப்புண்

டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண்

டாய்வினை யேன்மனத்துத்

தேனையும் பாலையுங் கன்னலை

யும்மழு தத்தையுமொத்து

ஊனையு மென்பினை யும்உருக்

காநின்ற ஒண்மையனே.

21

ஒண்மைய னேதிரு நீற்றையுத்

தூளித் தொளிமிளிரும்

வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண்

டாய்மெய் யடியவர்கட்கு

அண்மைய நேயென்றுஞ் சேயாய்
பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மைய நேதொன்மை ஆண்மைய
நேயலிப் பெற்றியனே. 22

பெற்றது கொண்டு பிழையே
பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண்
டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்தன்னைத் தாங்குநர்
இல்லையென் வாழ்முதலே
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின்
றேன்எனக் குள்ளவனே. 23

உள்ளன வேநிற்க இல்லன
செய்யுமை யற்றுழனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண்
டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல் வேழத் துரியாய்
புலனின்கட் போதலொட்டா
மெள்ளன வேமொய்க்கு நெய்க்குடந்
தன்னை என்றும்பெனவே. 24

எறும்பிடை நாங்கு மெனப்புல
னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண்
டாய்வெய்ய கூற்றெடுங்க
உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர்
வுற்றார் உம்பரும்பர்
பெறும்பத மேயடி யார்பெய
ராத பெருமையனே. 25

பெருநீ ரறச்சிறு மீன் துவண்
டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண்
டாய்வியன் கங்கைபொங்கி

வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு
 தோணி வடிவின்வெள்ளைக்
 குருநீர் மதிபொதி யஞ்சடை
 வானக் கொழுமணியே.

26

கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக்
 குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி
 விழுமடியேனை விடுதிகண்
 டாய்மெய்ம் முழுதுங்கம்பித்து
 அழுமடி யாரிடை யார்ததுவைத்
 தாட்கொண் டருளியென்னைக்
 கழுமணி யேயன்னுங் காட்டுகண்
 டாய்தின் புலன்கழலே.

27

புலன்கள் திகைப்பிக்க யானும்
 திகைத்திங்கொர் பொய்ந்நெறிக்கே
 விலங்குகின் றேனை விடுதிகண்
 டாய்விண்ணும் மண்ணுமெல்லாம்
 கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய்
 தாய்கரு ணாகரனே
 துலங்குகின் றேன்அடி யேனுடை
 யாய்என் தொழுகுலமே.

28

குலங்களைந் தாய்களைந் தாய்என்னைக்
 குற்றம்கொற் றச்சிலையாம்
 விலங்கெலந் தாய்விட் டிடுதிகண்
 டாய்பொன்னின் மின்னுகொன்றை
 அலங்கலந் தாமரை மேனியப்
 பாஒப்பி லாதவனே
 மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்தயி
 ரிற்பொரு மத்துறவே.

29

மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன்
 தீக்கது வக்கலங்கி
 வித்துறு வேனை விடுதிகண்
 டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்

கொத்துறு போது மிலைந்து
 குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
 தத்துறு நீறுட னாச்செஞ்
 சாத்தணி சச்சையனே .

30

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல்
 விண்கால் நிலநெருப்பாம்
 விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண்
 டாய்வெளி யாய்கரியாய்
 பச்சைய னேசெய்ய மேனிய
 னேயொண் படஅரவக்
 கச்சைய னேகடந் தாய்தடந்
 தாள அடற்கரியே .

31

அடற்கரி போல்ஐம் புலன்களுக்
 கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
 விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண்
 டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்லால்
 தொடற்கரி யாய்கடர் மாமணி
 யேசுடு தீச்சுழலக்
 கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு
 தாக்குங் கறைக்கண்டனே .

32

கண்டது செய்து கருணைமட்
 டுப்பரு கிக்களித்து
 மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண்
 டாய்நின் விரைமலர்த்தான்
 பண்டுதந் தாற்போல் பணித்துப்
 பணிசெயக் கூவித்தென்னைக்
 கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை
 யாய குதுகுதுப்பே

33

குதுகுதுப் பின்றிநின்று என்ருறிப்
 பேசெய்து நின்ருறிப்பில்
 விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண்
 டாய்விரை யார்ந்தினிய

மதுமதுப் போன்றென்னை வரழைப்
பழத்தின் மனங்கனிவித்து
எதிர்வதெப் போது பயில்விக்
கயிலைப் பரம்பரனே,

34

பரம்பர னேதின் பழவடி
யாரொடு மென்படிது
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண்
டாய்மென் முயற்கறையின்
அரும்பர தேர்வைத் தனித்தாய்
பிறனஐ வாயரஃம்
பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மனம்
அஞ்சப் பொதும்புறவே,

35

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி
யப்புலன் தீக்கதுவ
வேதும்புறு வேளை விடுதிகண்
டாய்விரை யார்நறவம்
ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம்
பயின்றுமந் தம்முால்வண்டு
அதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை
வானத்து அடலரைசே.

36

அரைசே அறியாச் சிறியேன்
பிழைக்கஞ்சல் என்னினல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண்
டாய்வெண் ணைக்கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த
திருப்பொற் பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை
தான்வந்து அடர்வனவே,

37

அடர்புல னுலநின் பிரிந்தஞ்சி
அஞ்சொனல் லாரவர்தம்
விடர்விட வேளை விடுதிகண்
டாய்விந் தேயெரியும்

சுடரனை யாய்குடு காட்டர

சேதொழும் பார்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்றணி
நீக்குந் தனித்துணையே.

38

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக்

கித்தலை யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண்
டாய்வினை யேனுடைய
மனத்துணை யேயென்தன் வாழ்முத
லேயெனக் கெய்ப்பில் வைப்பே
தினைத்துணை யேனும் பொறேந்துயர்
ஆக்கையின் திண்வலையே.

39

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர்

நோக்கின் வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண்
டாய்வெண் மதியினொற்றைக்
கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர
னேகயி லாயமென்னும்
மலைத்தலை வாமலை யாள்மண
வாளஎன் வாழ்முதலே.

40

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந்

நீரிற் கடிப்பமுழ்கி
விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண்
டாய்விடக் கூன்மிடைந்த
சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ
னேமுறை யோமுறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங்
காளன் சிவகதியே.

41

கதியடி யேற்குன் கழல்தந்

தருளவும் ஊன்கழியர
விதியடி யேனை விடுதிகண்
டாய்வெண் டலைமுழையிற்

பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை
பைத்துச் சுருங்க அஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக்
குஞ்சடை மன்னவனே.

42

மன்னவ னேயொன்று மாறுஅறி
யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண்
டாய்மிக்க வேதமெய்ந் நூல்
சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ
னேகழி யாததொழுமபர்
முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ
னேஇம் முழுதையுமே.

43

முழுதயில் வேர்கண் ணியசென்னு
முரித் தழல்முழுநீம்
விழுதனை யேனை விடுதிகண்
டாய்நின் வெறிமலர்த்தான்
தொழுதுசெல் வான்நல் தொழும்பரிற்
கூட்டிடு சோததெம்பிரான்
பழுதுசெய் வேனை விடேல்உடை
யாய்உன்னைப் பாடுவனே.

44

பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி
நீயொளித் தாய்க்குப்பச்சுன்
விடிற்றி லேனை விடுதிகண்
டாய்வியந் தாங்குஅலறித்
தேடிற்றி லேன்சிவன் எவ்விடத்
தான்எவர் கண்டனர்என்று
ஒடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு
கேன்றின்று உழைத்தனனே.

45

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப்
பலாப்பழத்து ஈயினொப்பாய்
விழைதரு வேனை விடுதிகண்
டாய்விடின் வேலைநஞ்சுண்

மழைதரு கண்டன் குணமிலி
 மானிடன் தேய்மதியன்
 பழைதரு மாபரன் என்றென்று
 அறைவன் பழிப்பினையே.

46

பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும்
 பெய்தி விழப்பழித்து
 விழித்திருந் தேனை விடுதிகண்
 டாய்வெண் மணிப்பணிலம்
 கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி
 றுந்தும்பந் தப்பெருமை
 தமிழ்ச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ்
 சேர்தரு தாரவனே.

47

தாரகை போலும் தலைத்தலை
 மாலைத் தழலரப்பூண்
 வீரனன் தன்னை விடுதிகண்
 டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
 ஆடி யானென்னின் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசின்
 சீரடி யாரடி யானென்று
 நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே.

48

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத்
 தொழும்பையும் ஈசற்கென்று
 விரிப்பிப்பன் என்னை விடுதிகண்
 டாய்விடின வெங்கரியின்
 உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ்
 குண்பிச்சன் ஊர்ச்சுகடுகாட்டு
 எரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப்
 பிச்சனென் றேசுவனே.

49

எசினும் யானுன்னை யேத்தினும்
 என்பிழைக் கேருழைந்து
 வேசறு வேனை விடுதிகண்
 டாய்செம் பவனவெற்பின்

தேசுடை யாயென்னை யாளுடை
யாய்சிற நுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு
துண்ணக் கடையவனே.

50

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருவெம்பாவை

சத்தியை வியந்தது

(திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

(வெண்டனையான வந்த இயல் தாவினைக்
கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்சுழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்கனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
ஏசும் இடமீதோ வீண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சுவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கண்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆ னத்தன் அ முதன்என் றள்ளறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிககொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியாணைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனும் காண மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேனவாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ண பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நானைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானைவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங்கோணைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னுஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னுனை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லோமும்
 சொன்னோங்கைகள் வெவ்வேறும் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

7

கோழி சலம்பச் சலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்புவெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாரும் இவ்வாறே
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம் ✓
 உன்னடியார் தாள் பணியோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே ✓
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஒத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பிணப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீரூடி செல்வா சிறுமருங்குல்

மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் வினையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நல் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 எத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளை மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வனைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாலும்

ஆரொருவர் இல்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நார்ப்பாடி

ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய் 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்

என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புகுவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்

தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவன் தமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய், 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன் பால் தேவர்கள்பால்

எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி

இங்குதம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளுஞ் சேவகனை

அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ண மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றூற்போல்
கண்ணார் இரனி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
பெண்ணாகி ஆணய் அலியாய்ப் பிறங்கொளினேர்

விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேருகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணே இப்பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்று

அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க

எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றென்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நலகுதுயேல
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றிஎல லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

8. திருவம்மானை

ஆனந்தக் களிப்பு

(திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

(தாவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரன்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

1

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

2

இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
 அந்தரமே நிற்கச் சிவன் அனனி வந்தருளி
 எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
 சித்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
 பந்தம் பரியப் பரிமேற்கொண்ட டான்தந்த
 அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

3

வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனும்
 கான் நின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
 தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
 ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
 தேன்வந் தழுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
 வான்வந்த வாக்மழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
 வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
 கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
 வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
 தில்லை நகர்புகூசுச் சிற்றம் பலமன்னும்
 ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

5

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாருருவன்
 தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
 காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
 தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
 நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை விடெய்த
 ஆட்டான்கொண்டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

6

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
 சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
 மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
 நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
 தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
 ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

7

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
 பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
 விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்

கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றுன்
அண்டமுதல் ஆயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழஅடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றனைத்
தண்ணூர் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் ஈகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணூர் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ண மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

10

செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்கும் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வாரகமுலை
ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

11

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண்டு இனிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபெறும்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

12

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

13

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஓட்டுகந்து
கேனையும் பாலையும் கன்னலையும் ஒத்தினிய
கோனவன்போல்வந்தென்னைத்தன் தொழும்பிற்கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 14

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 15

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோர் அறியா வழியெமக்குத் தந்தருளும்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிகோர்
ஆன அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய். 16

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க்கு உருகுவேன்; உள்ளருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனும் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 18

முன்னனை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னனைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னனை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்

தென்னுனைக் காவாளைத் தென்பாண்டி நாட்டாளை
என்னுனை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னுனை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

19

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

9. திருப்பொற்சுண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்

(தில்லையில் அருளியது)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாழம்பூ மாலைதூக்கி
முனைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வையின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக னோடுபல் லாண்டிசையின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன்அம் மாணைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்எங் கோள்எங்குத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின் ✓
 அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யாள்வொழுநற்கு
 ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேச முடைய அடியவர்கள் :
 நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்துநின்று
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களுெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண்அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

5

உலக்கை பலஓச்ச வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் குடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

7

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

8

வையகம் எல்லாம உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனெனும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானெனும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்ப
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட எண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மாணத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிககக் கூத்தன் தன்னை
ஐயனை ஐயர்பிராணை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண்டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லிர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
செண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியிர்
என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
எம்பெரு மான்இம வான்மகட்டுத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லிர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்ப
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாய்இத முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

14

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினனைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னுவினுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் ரூடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலேபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடி
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றூடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினாருக்குப்
 பந்தமு மாய்விடும் ஆயினாருக்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

20

10. திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடக்கியம்

(தில்லையில் அருளியது)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
 நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
 மாவேறு சோதியும் வானவரும் தாமறியாச்
 சேவேறு சேவடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி.

1

நானூர்என் உள்ளமார் ஞானங்களார் என்னையாரறிவார்
 வானூர் பிரானென்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி
 ஊனா றுடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
 தேனார் கமலமே சென்றாதாய் கோத்தும்பி.

2

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்டடொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும்பு உள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ 3

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னைப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 4

அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவர் என்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 5

வைத்த நிதிபெண்டிர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த உலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கம் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 6

சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாம் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோம்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 7

ஒன்றாய் முனைத்தெழுந்து எத்தனைபோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 8

கரணங்கள் எல்லாம் கடந்துநின்ற கறையிடற்றன்
சரணங் ளேசென்று சார்தலுமே தான்எனக்கரு
மரணம் பிறப்பென்று இவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 9

நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாம்
தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 10

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 11

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 12

நானை தனக்கு அன்பின்மை நானும் தானும் அறிவோம்
தானென்னை ஆட்கொண்டது எல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தாதாய் கோத்தும்பீ, 13

கருவாய் உலகினுக்கு அப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதிரெனும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 14

நானுமென் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தீதாம்
தானுந்தன் தையலும் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானும திசைகளும் மாகடலும் ஆயிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ, 15

உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம்பி ரான்என்னை வேறேஆட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 16

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாஎன் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்தன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ. 17

தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
குலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தாதாய் கோத்தும்பீ. 18

கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னுதே
வள்ளல் ஊரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுயர் ஒன்றொழியா வண்ணமெல்லாம்
தெள்ளும் கழலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

19

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

20

திருச் சிற்றம்பலம்

11. திருத்தெள்ளேணம்

சிவனோடு அடைவு

(தில்லையில் அருளியது)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

1

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறனிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையும் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவும்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

2

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசுவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட்டு உலகமெல்லாம்
சிரிக்கும் திறம்பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

3

அவமாய தேவர் அவகதியில் அழந்தாமே
பவமாயம் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

4

அருமந்த தேவர் அயன் திருமாற்கு அரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 5

அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாட உள்ளொளியாட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 6

ஆவா அரியஅயன்இந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென்றுஎன்னை யும்பூதலத் தேவலித்தாண்டுகொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவ டென்றலைமேற் பொறித்தலுமே ✓
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 7

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவமென்று இரண்டச்சந் தவிர்த்தென்னை ஆண்டுகொண்
மறந்தேயும் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கியஅத் [டான்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 8

கன்னார் உரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்
தென்னுதென் னுவென்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 9

கனையேயும் தேவர்கள் காண்பரிய கணைகழலோன்
புனவேய் அனவளைத் தோளியொடும் புருந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயநதுநெஞ்சம்
சினவேற்கண் நாமக்கத தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 10

கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கனெனைக் கலந்தாண்டலுமே
அயல்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 11

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக்கடலுட பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 12

- பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடும் சாரா வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 13
- மாலே பிரமணே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருககும் பாவகத்தால
சேலேர்கண் ணீர்மல்கத் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ, 14
- உருகிப் பெருகி உளங்குளிர முகந்துகொண்டு
புகுகற்கு இனிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 15
- புத்தன் புரந்தராதி அயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 16
- உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
சுவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 17
- வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல்தீர் மண்கெடினும்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்கு
ஊன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாய்பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 18
- விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோம்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னுதென் னுவென்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 19
- குலம்பாடிக் கொக்கிற கும்பாடிக் கோல்வனையான்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாய்பாடி நாடோறும்
அலம்பார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

12. திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்

(தில்லியில் அருளியது)

(தரவு கொச்சகக கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காணேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ,

1

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தான்ஈசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடி
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாய்ச் சாத்தினன்காண் சாழலோ.

2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடி
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்தும் கற்பொடிகாண் சாழலோ.

3

அயனை அநங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயாவடுச்செய்தான் காணேடி
நயனங்கள் முன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ

4

தக்கனையும் எச்சனையும் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேடி
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ.

5

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னேடி
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார்காண் சாழலோ.

6

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடி

சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்திலனேல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாம் சாழலோ. 7

கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னே
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. 8

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணே
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணே
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. 10

நங்காய்இ தென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காணே
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலம் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

காஞர் புலித்தோ லுடைதலையுண் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரே
ஆனாலும் கேளாய் அயனும் திருமாலும்
வாளுடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. 12

மலையரையன் பொற்பாவை வானுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீகேட்டான் என்னுமது என்னே
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்தும்
கலைநவீன்ற பொருள்களெல்லாம் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ 13

தேன்புக்க தண்பணைகூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னே
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக்கு ஊட்டாங்காண் சாழலோ. 14

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும் உகந் தேருதே
இடபம் உகந் தேறியவா நெனக்கறிய இயம்பேட
தடமதிலுள் அமைமூன்றும் தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாமுலோ. 15

நன்றாக நால்வாக்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
அனருலின் கீழிருந்தங் கறமுறைத்தான் காணேட
அனருலின் கீழிருந்தங் கறமுறைத்தான் ஆயிடினும்
கொன்றன்காண் புரமுன்றுங் கூட்டோடே சாமுலோ. 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையும் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேட
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தினகாண் சாமுலோ. 17

சலமுடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா நென்னேட
நலமுடைய நாரணன்தன் நயனமிடந் தரனடிகீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண் சாமுலோ. 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேட
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினும்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாமுலோ. 19

அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலாம் நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேட
அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
தருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாமுலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

13. திருப்பூவல்லி

மாயாவிசயம் நீக்குதல்

(தில்லையில் அருளியது)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இணையார் திருவடி என்றலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

1.

எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம்அறுத் தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

2

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்என் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

3

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர மத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

4

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நானாடி ஆடிநின் ரோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ.

5

எரிமுன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமுன் றறத்தன் திருப்புகுவம் நெரித்தருளி
உருமுன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமுன் நெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ.

6

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன்சீரடியார் கூட்டமும்வைத்தெம்பெருமான்
அணங்கொடணிதிலலை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 7

நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழனிணையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 8

பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்னாகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்குடராய்க்
கன்னா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னா னவாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 9

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 10

பாலும் அமுதமுந் தேனுடனும் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 11

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவ னாய்நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா புவல்லி கொய்யாமோ. 12

அன்றல நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாடோறும்
நின்றர ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்றது பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 13

படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்தங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்பம் மேயபிரான்
தடமார் மதில்திலலை அம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 14

அங்கி அருக்கன் இராவணன் அந் தகன்கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 15

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 16

முன்னாய மாலயனும் வானனருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 17

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 18

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பின்னையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 19

மாவார ஏறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.* 20

திருச்சிற்றம்பலம்

14. திருவுந்தியார்

ஞானவெற்றி

(தில்லையில் அருளியது)

(கலித்தாழிசை)

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்தது வில்லு வளைந்தது பூசல்

உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற

ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற.

1

ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்

ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற

ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற.

2

தச்சு விடுத்தலும் தாமடி யிட்டலும்

அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற

அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற.

3

உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்

டெய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற

இளமுலை பங்கன்என் றுந்தீபற,

4

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்

ஒடிய லாபாடி உந்தீபற

உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற.

5

ஆவா திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று

சாவா திருந்தான்என் றுந்தீபற

சதுர்முகன் தாதைஎன் றுந்தீபற.

6

வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத்திரட்டிய

கையைத் தறித்தான்என் றுந்தீபற

கலங்கிற்று வேள்விஎன் றுந்தீபற.

7

பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்

பார்ப்பதென் னேஏடி உந்தீபற

பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற.

8

புரந்தர னார்ஒரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற
வானவர் கோன்னன்றே உந்தீபற. 9

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பறஉந்தீபற 10

ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற, 11

உண்ணப் புகுந்த பகன்ஒளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலாம் உந்தீபற. 12

நாமகள் நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகன்நெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. 13

நான்மறை யோனும் மகத்துஇய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியில் உந்தீபற. 14

சூரியனார் தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற் றுவேள்விஎன் றுந்தீபற. 15

தக்கனா ரன்றே தலையிழந்தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்விஎன் றுந்தீபற. 16

பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே உந்தீபற
குமரன்றன் தாதைக்கே உந்தீபற, 17

நல்ல மலின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. 18

தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்

ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற

இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற.

19

ஏகாச மிட்ட இருடிகள் போகாமல்

ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற

அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற *

20

திருச்சிற்றம்பலம்

15. திருத்தோணைக்கம்

பிரபஞ்ச சுத்தி

(தில்லையில் அருளியது)

(தாவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தாடன் சேவடி கூடும்வண்ணம் தோணைக்கம்.

1

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணைக்கம் ஆடாமோ,

2

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணைக்கம் ஆடாமோ.

3

கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பாணைப் போலஎன் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்கன்
சொற்பால தானவா தோணைக்கம் ஆடாமோ.

4

*இப்பாடல் சில பிரதிகளில்மட்டும் இல்லை.

தி ஸநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகே மெனத்திசை பத்தெனத்தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோனோக்கம் ஆடாமோ.

5

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோனோக்கம் ஆடாமோ.

6

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டும்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம்

7

மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானம் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் ருடாமோ தோனோக்கம்.

8

எண்ணுடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோனோக்கம்

9

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோனோக்கம் ஆடாமோ.

10

காமன் உடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையும்
தூய்மைகள் செய்தவா தோனோக்கம் ஆடாமோ.

11

பிரமன் அரியென்று இருவருந்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோனோக்கம் ஆடாமோ.

12

எழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறனித்
தாழைப் பறித்தவா தோனோக்கம் ஆடாமோ.

13

உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோனோக்கம் ஆடாமோ.

14

திருச்சிற்றம்பலம்

16. திருப்பொன்னுசல்

அருட்சுத்தி

(தில்லையில் அருளியது)

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தம் கயிருக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னுசல் ஆடாமோ.

1

முன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வாண்தங்கு தேவர்களும் காண மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தாண்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞு
போன்றங்கு அனநடையீர் பொன்னுசல் ஆடாமோ.

2

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீறு எனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து

மன்னாற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

3

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சதோய் மட்டமணி உத்தர கோசமங்கைக்
அஞ்சொலாள் தன்னோடும் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சளே நின்றமுதம் ஊறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வனையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

4

ஆணை அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோணர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணர் வனமுலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

5

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தாடா வண்ணம் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

6

உன்னற்கு அரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடு மணிமயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

7

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலம் திகழும் திருவுத்தர கோசமங்கை
நாடிக் கடியாளை வாயார நாம்பாடிப்
பூவாத தகங்குழைந்து பொன்னாசல் ஆடாமோ.

8

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையும் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.
திருச்சிற்றம்பலம்

9

17. அன்னைப் பத்து

ஆத்தும் பூரணம்

(தில்லையில் அருளியது)

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னை என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரிந் நாதனார் அன்னை என்னும்.

1

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உண்ணின் றுருக்குவர் அன்னை என்னும்
உண்ணின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னை என்னும்.

2

நித்த மனாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னை என்னும்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னை என்னும்.

3

ஆடரப் பூனுடைத் தோல்பொடிப் பூசிறரோர்
வேடம் இருந்தவாறு அன்னை என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும் இதுஎன்னே அன்னை என்னும்.

4

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னூடரால் அன்னை என்னும்

பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும். 5

உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும். 6

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத்தர்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே என்னும். 7

தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாளம் இருந்தவாறு அன்னே என்னும். 8

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையும்இது என்னே அன்னே என்னும். 9

கொன்றை மதியமும் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவாறு அன்னே என்னும். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

-----

18. குயிற்பத்து

ஆத்தும் இரக்கம்

(தில்லையில் அருளியது)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கீத மினிய குயிலே கேட்டி வேல்
எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம்
ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து
நின்ற தொன்மை
ஆதி குணமொன்று மில்லான் அந்தமி
லான்வரக் கூவாய்.

1

ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு
வும்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர்
வண்டோ தரிக்குப்
போரு ளின்ப மளித்த பெருந்துறை
மேய பிராணைச்
சிரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி
நாடனைக் கூவாய்.

2

நீல வருவிற் குயிலே நீள்மணி
மாடம் நிலாவும்
கோல அழகில் திகழுங் கொடிமங்கை
உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத்
தரகேச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயக
னைவரக் கூவாய்.

3

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி
லேஇது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை
ஆட்கொண்ட வள்ளல்

ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் உணர்வது
வாய்வொ ருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமென் னோக்கி மணாளனை
நீவரக் கூவாய்.

4

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர்
ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ
ராசை அறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவு மாகிய
மூவர நியாச்
சிந்தூரச் சேவடி யானைச் சேவக
னைவரக் கூவாய்.

5

இன்பந் தருவன் குயிலே ஏழுல
கும்முழு தாளி
அன்பன் அமுதனித் தூறும் ஆனந்தன்
வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி
மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றும் குயிலே கோகழி
நாதனைக் கூவாய்.

6

உன்னை உகப்பன் குயிலே உன்துணைத்
தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன் மேனிப் புகழில்
திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல
பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங்
கன்வரக் கூவாய்.

7

வாஇங்கே நீகுயிற் பின்ளாய் மாலொடு
நான்முகன் தேடி
ஓவியர் உன்னி நிற்ப ஒண்தழல்
விண்பிளந் தோங்கி

மேனிஅன் றண்டம் கடந்து விரிசுட
 ராய்நின்ற மெய்யன்
 தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை
 யோன்வரக் கூவாய்.

8

காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில்
 வாழும் குயிலே
 சீருடைச் செங்கம ல்த்தில் திகழுரு
 வாகிய செல்வன்
 பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம்
 அறுத்தெனை யாண்ட
 ஆருடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை
 நீவரக் கூவாய்.

9

கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி
 லேஇது கேள்நீ
 அந்தண னாகிவந் திங்கே அழகிய
 சேவடி காட்டி
 எந்தம ராம்இவன் என்றிங் கென்னையும்
 ஆட்கொண் டருளும்
 செந்தழல் போல்திரு மேனித் தேவர்பி
 ரான்வரக் கூவாய்.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

19. திருத்தசாங்கம்

அடிமை கொண்ட முறைமை

(தில்லையில் அருளியது)

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
 சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய் - ஆருரன்
 செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புல போல்
 எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று.

ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுரையாய் - காதல்வர்க்கு
அன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடென்றும்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. 2

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்பதி என் - கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம் போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். 3

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கமுவ வந்திழியும்
ஆனந்தம் காணுடையான் ஆறு. 4

கிஞ்சகவாய் அஞ்சகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய் - நெஞ்சத்து
இருளகல வாள்வீசி இன்பமரு முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து. 5

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்பாடச் சீருடையான் ஊர்வதென்னே - எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண்*ணேத்தி சைப்ப
வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. 6

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக் கோன்
மாற்றுரை வெல்லும் படைபகராய் - ஏற்றூர்
அழுக்கடையா நெஞ்சருக மும்மலங்கள் பாயும்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. 7

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசியம்பாய் - அன்பால்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. 8

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளுறும் அன்பர்ப்பால்
மேய் பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென் - தீயவினை
நாளும்அனு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த தார். 9

சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியும் கொடிகூராய்—சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டும்
கோதிலா ஏருங் கொடி.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

-----

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சுத்தி

(திருப்பெருந்துறையில் அடங்கியது)

(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றினன் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிதின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவநற் செறிதழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கிகாடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பூதங்கள் தோறும்நின் ருயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்ன
சிந்தனைக் கும்மரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் ருர்அணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவளவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் பொழில்தி வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு
எதுஎமைப் பணிகொளு மாறுஅது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்
பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
செத்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும் காட்டி
அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்னிருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்

(தில்லையில் அருளியது)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிறற்றம்பலம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்

நடுவுள் நீயிருத்தி

அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப

தானால் அடியேனுள்

அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்புரி

யாய்ப்போன் னம்பலத்தெம்

முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்

வண்ணம் முன்னின்றே.

1

முன்னின்று ஆண்டாய் எனேமுன்னம் யானும்

அதுவே முயல்வுற்றுப்

பின்னின் தேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்

டொழிந்தேன் பெம்மானே

என்னின் றருளி வரநின்று போந்தி

டென்னா விடில் அடியார்

உன்னின் நிவனார் என்னாரோ பொன்னம்

பலக்கூத் துகந்தானே.

2

உகந்தா னேஅன் புடையடிமைக் குருகா

உள்ளத் துணர்விலியேன்

சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க

வாறன் றென்னாரோ

மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ

வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்

முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம்

பலத்தெம் முழுமுதலே.

3

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்

கும்என் தனக்கும்

வழிமுத லேநின் பழவடி யார்

திரள்வான் குழமிக்

கெழுமுத லேஅருள் தந்தி ருக்கஇரங்
குங்கொல் லோஎன்று
அழுமது வேயன் நிமற்றென் செய்கேன்
பொன்னம் பலததரைசே.

4

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே
என்றுன் அருள்நோக்கி
இறைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்
றிருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி
கொடுத்துன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப் பேசா
திருந்தால் ஏசாரோ.

5

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியான்
என்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணு
நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்கும் திருவோ
லக்கம் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்
இனித்தான் இரங்காயே.

6

இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்று
ஏமாந் திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வார்
இலிமாடு ஆவேனே
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று
நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே
வாவென்று அருளாயே.

7

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே
பொன்னம் பலக்கூத்தா

மருளார் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து வருந்து
வேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டம் காட்டாயேல் செத்தே
போனால் சிரியாரோ.

8

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு
திரண்டுன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வேறு
இருந்துன் திருநாமம்
தரிப்பா பொன்னம் பலத்தாடும் தலைவா
என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனே நம்பி
இனித்தான் நல்காயே.

9

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம்
பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா ஊழ்த்தா வாய்குழரு வணங்கா
மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
பொன்னம் பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்
என்னை உடையானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

— — —

22, கோயில் திருப்பதிகம்

அநுபோக இலக்கணம்

(தில்லையில் அருளியது)

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்

தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மாணே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

1

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பாம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மாணே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே.

அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தென் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் னிறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே.

3

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்கும் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா வுயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்தது வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.

4

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே

சிறைபெரு நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 இறைவனே நீஎன் உடலிடங் கொண்டாய்
 இனியுன்னை என்னிரக் கேனே.

5

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
 எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
 சிரந்தனிற் பொலியும் கமலச்சே வடியாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
 ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
 கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
 கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

6

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்து
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்றநின் தன்மை நினைப்பற் நினைந்தேன்
 நியலால் பிறிதுமற் நின்மை
 சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை
 யாருன்னை அறியகிற் பாரே.

7

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
 பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
 நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
 நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
 சீருறு சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாருறவு எனக்கிங்கு ஆரயல் உள்ளார்
 ஆனந்தம் ஆகீருமென் சோதி.

8

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
 ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
 ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
 அறுக்குமா னந்தமா கடலே

தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
 வந்துநின் இணையடி தந்தே.

9

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்றதொன்று என்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்டளம் பெருமான்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடலிடம் கொண்டாய்
 யானிதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

10

23. செத்திலாப் பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக் கொணுமை
 (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
 புதும லர்க்கழல் இணையடி பிரிந்தும்
 கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் அந்தோ
 விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
 ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
 அத்த னேஅயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
 செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

1

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
 உண்டி யாய்அண்ட வாணரும் பிறரும்
 வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணு
 மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்

பற்றினாய் பதையேன் மனமிக உருகேன்
பரிதி லேன்புரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றி லேன்இன்னும் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

2

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்பு ரிந்தனை புரிதனும் களித்துத்
தலையி னால்நடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விடம் உண்ட
நித்த னேஅடை யார்புரம் எரித்த
சிலைய னேஎனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

3

அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வார்எ னைப்பலர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை
மரக்கண் என்செனி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

4

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியாழித் தன்பால்
ஐய னேயென்றுன் அருள்வழி இருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுரு அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலினை காட்டிக்
காய் மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர்பி ரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

5

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்கு
ஆர்கி லேன்திரு வருள்வகை அறியேன்
பிபாறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடம் காணேன்
போற்றி போற்றிஎன் போர்விடைப் பாகா

இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்இது செய்கவென் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

6

மாய னேமறி கடல்விட முண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினைவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்
பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

7

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிகொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் றுட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதே
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

8

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆருயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

9

அளித்து வந்தெனக் காவளன் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே

வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
 வான வாமலை மா தொரு பாகா
 களிப்பெ லாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
 கயிலை மாமலை மேனிய கடலே
 திருச்சிற்றம்பலம்

10

24. அடைக்கலப்பத்து

பக்குவ நிண்ணயம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(கலவைப் பாட்டு)

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்கமலத் திரளனநின்
 சேவடி சேர்ந்தமைந்த
 பழுத்தமனத் தடியருடன்
 போயினர்யான் பாவியேன்
 புழுக்கணுடைப் புன்ருரம்பைப்
 பொல்லாக்கல்வி ஞானமில்
 அழுக்குமனத் தடியேன்
 உடையாய்உன் அடைக்கலமே.

1

வெறுப்பன வேசெய்யும் என்சிறு
 மையைநின் பெருமையினால்
 பொறுப்பவ னேஅராப் பூண்பவ
 னேபபொங்கு கங்கைசடைச்
 செறுப்பவ னேநின் திருவரு
 ளாடுவன் பிறவியைவேர்
 அறுப்பவ னேஉடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

2

பெரும்பெரு மான்என் பிறவியை
 வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
 தரும்பெரு மான்சது ரப்பெரு
 மான்என் மனத்தினுள்ளே

வரும்பெரு மான்மல ரோன்நெடு
மாலறி யாமல்நின்ற
அரும்பெரு மான்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

3

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்
ளத்தில்தின் கழற்புணைகொண்
டிழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர்
வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக்
காமச் சுறவெறிய
அழிகின்ற னன்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

4

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற்
பட்டுன் திறம்மறந்திங்கு
இருள்புரி யாக்கையி லேகிடந்
தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன்
பங்கவிண் ணோர்பெருமான்
அருள்புரி யாய்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

5

மாழைமைப் பானிய கண்ணியர்
வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தமிழ்போல்
தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழிஎப் போதுவந் தெந்நாள்
வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழியப் பாஉடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

6

மின்கணி னூர்நுடங்கும் இடையார்
வெகுளிவலையில் அகப்பட்டுப்
புன்கண னாய்ப்புரள் வேணைப்
புரளாமற் புருந்தருளி

என்கணி லேஅழு தூறித்தித்
தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
அங்கண னேஉடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

7

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங்
காநின் மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேமிடு
வாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடை யாடு குழல்போல்
கரந்து பரந்துள்ளம்
ஆகெடு வேன்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

8

பிறிவறி யாஅன்பர் நின்னருட்
பெய்கழல் தாளிணைக்கீழ்
மறிவறி யாச்செல்வம் வந்துபெற்
ருர்உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறி யேன்நின்னை யேஅறி
யேன்நின்னை யேயறியும்
அறிவறி யேன்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

9

வழங்குகின் ருய்க்குன் அருளார்
அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின் றேன்விக்கி னேன்வினை
யேன்என் விதியின்மையால்
தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர்
பருகத்தந் துய்யக்கொள்ளாய்
அழுங்குகின் றேன்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

25. ஆசைப்பத்து

ஆத்தும இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(அறுசீர் ஆசிரிய வீருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக் கொடியோன் காணமாட்டாக்
 கழற்சே வடியென்னும்
 பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட
 பொல்லா மணியேயோ
 இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென்
 றங்கே கூவும்
 அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

1

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிருக மூளை
 என்பு தோல்போர்த்த
 குப்பா யம்புக் கிருக்க கில்லேன்
 கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ
 எப்பா லவர்க்கும் அப்பா லாம்என்
 ஆரமு தேயோ
 அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ்
 சிறுகுடில் இதுசிறையக்
 கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட்
 கொள்ளுங் குருமணியே
 தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே
 சிறிதென் முகநோக்கி
 ஆவா வென்ன ஆசைப் பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

3

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கழுக் கூறல்
 வீறிலி நடைக்கூடம்
 தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன்
 சோத்தம்எம் பெருமானே

உடைந்துநைந் துருகி உன்னொளி நோக்கி
உன் திரு மலர்ப்பாபம்
அடைந்துநின் றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

4

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் முடி
அடியே னுடையாக்கை
புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும்
விடையாய் பொடிஆடி
எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட
என்ன ரமுதேயோ
அளியேன் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

5

எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங் கிருக்க
கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வாறோர் அறியா
மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா உன்தன் முகவொளி நோக்கி
முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

6

பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும்
பரனே பரஞ்சோதீ
வாராய் வாரா வுலகந் தந்து
வந்தாட் கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம்
பெருமான் எனவேத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

7

கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள்
கழுமத் தழுவிக்கொண்டு
எய்யா தென்தன் தலைமேல் வைத்தெம்
பெருமான் பெருமான் என்று

ஐயா என்றன் வாயால் அரற்றி
அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

8

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச்
சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென்
கண்ணினை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேஉன்
பழகடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

9

வெஞ்சே லனைய கண்ணூர்தம் வெகுளி
வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியான் பாகத் தொருவா
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

26. அதிசயப்பத்து

முத்தி இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

அறுசீர் ஆசிரிய வீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வைப்பு மாடென்று மாணிக்கத் தொளியென்று
மனத்திடை உருகாதே
செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள்
திறத்திடை நைவேனை

ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்தன
ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்து
அப்பன் ஆண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

1

நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
நினைப்பவ ரொடும்கூடேன்
ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்தனை
என்னடி யானென்று
பாதி மாதொடும் கூடிய பரம்பரன்
நிரந்தர மாய்நின்ற
ஆதி ஆண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே

2

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட
முக்கண துடையெந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன்
எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனில்
இளமதி யதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே,

3

பித்த னென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர்
காரண மிதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடும்
உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

4

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன்
பன்மலர் பறித்தேத்தேன்
குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று
குடிகெடு கின்றேனை

இரவு தின்றெரி யாடிய எம்மிறை
எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

5

எண்ணி லேன்திரு நாமஅஞ் செழுத்தும்என்
ஏழைமை யதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு
நல்வினை நயவாதே
மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் னாவதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

6

பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும்
பொழுகிய பொய்க்கூரை
இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின்று இடர்க்கடற்
சுழித்தலைப் படுவேனை
முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த
பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

7

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை
குரம்பையிற் புகப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து
நுகமின்றி விளாக்கைத்துத்
தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத்து
தெழுதரு கடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

8

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர்
எழுதரு நாற்றம்போல்
பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்
அப்பொருள் பாராதே

பெற்ற வாபெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே.

9

இருள்தி ணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச்
சிறுகுடில் இதுஇத்தைப்
பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை
விழுப்பு கு கின்றேனைத்
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச்
சினப்பதத் தொடுசெந்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய
அதிசயம் கண்டாமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

27. புணர்ச்சிப்பத்து

அத்துவித இலக்கணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்பு கந்து
கடைபட் டேனை ஆண்டு கொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என் ஆரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

1

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைம் புலனாய்
சேற்றில் அழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவன்எம் பெருமான் என்றேத்தி

ஊற்று மணற்போல் நெக்குநெக்குள்ளே
உருகி ஓல மிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்கொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

2

நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆ ரமுதை
அள்ளு றுள்ளது அடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்கொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

3

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லர் தவரும் அமரர்கோனும்
சொல்லிப் பரவும நாமத் தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்தசுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறையின் அமுதை அமுதின்கவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்கொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

4

திகழத் திகழும் அடியும் முடியும்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும்மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மா நிலமுழுதும்
திகழப் பணிகொண் டென்னை ஆட்கொண்டா
வாவென்ற நீர்மையெல்லாம்
புகழப் பெறுவ தென்கொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

5

பரிந்து வந்து பரமா னந்தம்
பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று

சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்ளீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்கொல லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

6

நினையப் பிறருக் கரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனைவிசும்பைத்
தனையொப் பாரை இல்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்தகண்டம்
கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவ தென்கொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

7

நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி
நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானு விதத்தாற் கூத்தும்நவிறற்சி
செக்கர் போலும் திருமேனி திகழ
நோக்கிச் சிலிர்சி விர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்கொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

8

தாதாய் மூவே மூல குக்கும்
தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
ஏதா மணியே என்றென் றேத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார்பாதப்
போதாய்ந் தனைவ தென்கொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

9

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதும்
கண்ணூர் விசும்பின் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட

பார்ப்பா னேஎம் பரமா என்று
 பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
 பூப்போ தனைவ தென்றுகொல் லோஎன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

10

28. வாழாப்பத்து

முத்தி உபாயம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணும்ப் பரந்தஎம் பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

1

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டாமா மணியே
 மற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
 குணர்விறந் துலகமு டுருவும்
 செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
 என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே.

2

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

ஊடுவ துன்னே டுவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

3

வல்லேவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லேவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எல்லேம வுலகும் உருவியன் றிருவர்
காணுநாள் ஆதியீ நின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

4

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

5

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினே மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

6

பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

7

பந்தனை விரலாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேஅடி யேனை
வந்துய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

8

பாவநா சாஉன் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

9

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

29. அருட்பத்து

மகா மாயாசுத்தி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
 சுரிசுழற் பணைமுலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றுய்
 பங்கயத் தயனுமா லறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

1

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
 கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
 ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட் டலறி
 உலகெலாம் தேடியும் கானேன்
 திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

2

எங்கள்நா யகனே என்னுயிர்த் தலைவா
 ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
 தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
 தனதுடல் தழலெழ விழித்த
 செங்கண்நா யகனே திருப்பெரு துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அங்கனா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

3

கமலநான் முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
 கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
 விமலனே எமக்கு வெளிப்படாய் என்ன
 வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்

திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

4

துடிகொள்ளே ரிடையாள் சுரிசுழல் மடந்தை
 துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
 பொடிகொளவான் தழலிற் புள்ளிபோல் இரண்டு
 பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
 செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

5

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
 துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்து
 டுப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
 உறுசுவை யளிக்கும் ஆரமுதே
 செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

6

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
 மேவலர் புரங்கன்முன் றெரித்த
 கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
 கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
 செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

7

முத்தனே முதல்வா முக்கணு முனிவா
 மொட்டரு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்

சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

8

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவம்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

9

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசுரு நினைந்திட்டு
என்னுடை எம்பிரான் என்றென்று
அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்றரு ளாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

குருதரிசனம்

(திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளியது)

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
மான்உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கி லாததோர் இன்ப மேவரும்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்

உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்வினை
யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே

1

பிட்டு நேர்பட மணசு மந்த
பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்க னேன்உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு
நாயி னுங்கடை யாயவெங்
கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

2

மலங்கி னேன்கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலங்கெ டுத்தபெ ருந்துறை
விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேன்இனி
மேல்வி னாவத றிந்திலேன்
இலங்கு கின்றநின் சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிட மின்றியே
கலங்கி னேன்கலங் காம லேவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

3

பூனெ னாததொ ரன்பு பூண்டு
பொருநதி நாடொறும் போற்றவும்
நானெ னாததொர் நாணம் எய்தி
நடுக்க டலுள் அ முந்திநான்
பேனெ னாதபெ ருந்து றைப்பெருந்
தோணி பற்றி யுகைததலும்
கானெ னாத்திருக் கோலம்நீ வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

4

கோல மேனிவ ராக மேகுண
மாம்பெ ருந்துறைக் கொண்டலே
சீலமேதும் அறிந்தி லாதஎன்
சிந்தை வைத்தசி காமணி

ஞால மேகரி யாக நானுனை
நச்சி நச்சிட வந்திடும்
கால மேஉனை ஓத நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

5

பேத மில்லதொர் கற்ப ளித்த
பெருந்து றைப்பெரு வெள்ளமே
ஏத மேபல பேச நீயெனை
ஏதி லார்முனம் என்செய்தாய்
சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற
தனிச்ச ரண்சர னாமெனக்
காத லாலுனை ஓத நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

6

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை
எண்கு ணஞ்செய்த ஈசனே
மயக்க மாயதொர் மும்ம லப்பழ
வல்வி னைக்குன் அழுந்தவும்
துயக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டிநின்
தூய்ம லர்க்கழல் தந்தெனைக்
கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே
திருச்சிற்றம்பலம்

7

31. கண்டபத்து

நிருத்த தரிசனம்

(தில்லையில் அருளியது)

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் தினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இனையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே 2

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினல் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினல் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே 3

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோரும் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 4

சாதிசுலம் பிறப்பென்னும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருயம் யானெனதென் உரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானனைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. 5

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினெனும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்கும் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. 6

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றுல திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் வினையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 7

அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
வினைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க்கிடப்பேனுக்
களவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. 8

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலமறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 9

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
 பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
 கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
 வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

32. பிரார்த்தனைப்பத்து

சதாமுத்தி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கலந்து நின்னடி யாரோ டன்று
 வாளா களித்திருந்தேன்
 புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து
 நின்ற திடர்பின்னாள்
 உலர்ந்து போனேன் உடையானே உலவா
 இன்பச் சுடர்காண்பான்
 அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய் ஆர்வங்
 கூர அடியேற்கே.

1

அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார் ஆர்வங்
 கூர யான் அவமே
 முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவால்
 அடியேன் முக்கின்றேன்
 கடியே னுடைய கடுவினையைக் களைந்துன்
 கருணைக் கடல்பொங்க
 உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே ஓவா
 துருக அருளாயே.

2

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியார்
 எல்லாம் புக்கமுந்த

இருளா ராக்கை இதுபொறுத்தே எய்த்தேன்
 கண்டாய் எம்மானே

மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன் வருமால்
என்றிங் கெனைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை உடையாய்
பெறநான் வேண்டுமே.

3

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியார் உள்ளே
விரும்பி எனைஅருளால்
ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த அமுதே
அருமா மணிமுத்தே
தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய் தொண்ட
னேற்கும் உண்டாங்கொல்
வேண்டா தொன்றும் வேண்டாது மிக்க
அன்பே மேவுதலே,

4

மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி
யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணை பங்கா
உன்றன் கருணையினால்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ பரமா
னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்து
ஆவி யாக்கை யானெனதென் றியாதும்
இன்றி அறுதலே.

5

அறவே பெற்றார் நின்அன்பர் அந்த
மின்றி அகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்பு
கின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா
ஒழியாப் பிரிவில்லா
மறவா நினையா அளவிலா மாளா
இன்ப மாகடலே.

6

கடலே அனைய ஆனந்தம் கண்டார்
எல்லாம் கவர்ந்துண்ண
இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங்கு இருத்தல்
அழகோ அடிநாயேன்

உடையாய் நீயே அருளுதியென றுணர்ந்தா
தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
சுடரார் அருளால் இருள்நீங்கச் சோதி
இனித்தான் துணியாயே.

7

துணியா உருகா அருள்பெருகத் தோன்றும்
தொண்டர் இடைப்புகுந்து
திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே
நின்று தேய்கின்றேன்
அணியார் அடியார் உனக்குள்ள அன்புந்
தாராய் அருளளியத்
தணியா தொல்லை ஊந்தருளித் தளிர்ப்பொற்
பாதம் தாராயே.

8

தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய்
என்றுன் தமரெல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார்
போல அயர்வேனோ
சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி
ஆண்ட சிவலோகா
பேரானந்தம் பேரமை வைக்க
வேண்டும் பெருமானே.

9

மானோர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக்
கனியே மனநெகா
நானோர் தோளாச் சுரையொத்தால் நம்பி
இத்தால் வாழ்ந்தாயே
ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே யுருகிப்
பெருகும் உள்ளத்தைக்
கோனே அருளுங் காலந்தான் கொடியேற்
கென்றோ கூடுவதே.

10

கூடிக் கூடி உன்னடியார் குனிப்பார்
சிரிப்பார் கனிப்பாரா
வாடி வாடி ஊழியற்றேன் வற்றல்
மரம்போல் நிற்பேனோ

ஊடி யூடி உடையாயொடு கலந்துள்

ளுருகிப் பெருகிநெக்கு

ஆடி ஆடி ஆனந்தம் அதுவே

யாக அருள் கலந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

11

33. குழைத்தபத்து

ஆத்தும் நிவேதனம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினை நோய் காவாய்

உடையாய் கொடுவினையேன்

உழைத்தா லுறுதி யுண்டோதான் உமையாள்

கணவா எனையாள்வாய்

பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ பிறைசேர்

சடையாய் முறையோவென்று

அழைத்தால் அருளா தொழிவதே அம்மா

னையுன் அடியேற்கே.

1

அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன் அகல

ஆண்டாய் என்றிருந்தேன்

கொடியே ரிடையாள் கூருஎங் கோவே

ஆஆ என்றருளிச்

செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக்கு

எங்கள் சிவலோகா

உடையாய் கூனிப் பணிசொள்ளா தொறுத்தால்

ஒன்றும் போதுமே.

2

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக்

கொண்ட நின்கருணை

இன்றே யின்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை

பங்கா எங்கோவே

குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா
மென்றே நீகொண்டால்
என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய் எண்டோள்
முக்கண் எம்மானே.

3

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே
நின்சீர் மறப்பித்திவ்
வூனே புகஎன் தனை நூக்கி உழலப்
பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனால் அடியேன் அறியாமை அறிந்து
நீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள் என்றென்
றுன்னைக் கூறுவதே.

4

கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங்
கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை
நன்மை முழுதும்நீ
வேரூர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை
உன்னை விரித்துரைக்கில்
தேறும் வகைஎன் சிவலோகா திகைத்தால்
தேற்ற வேண்டாவோ.

5

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி.
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டின்அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பன்றே.

6

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட
போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையு நெனக்குண்டோ எண்டோள்
முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நாளை
இதற்கு நாயகமே.

7

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து
நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே
வைத்திட்டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நாளைதான்
என்னதோஇங் கதிகாரம்
காயத் திடுவாய் உன்னுடைய
கழற்கீழ்வைப்பாய் கண்ணுதலே.

8

கண்ணார் நுதலோய் கழலினைகள் கண்டேன்
கண்கள் களிகூர
எண்ணு திரவும் பகலும்நான் அவையே
எண்ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன்
கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணு எண்ணக் கடவேனோ அடிமை
சால அழகுடைத்தே.

9

அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன்
அரற்றுகின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண
நீதந் தருளாதே
குழகா கோல மறையோனே கோனே
என்னைக் குழைத்தாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

----

34. உயிருண்ணிப்பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பைந்நாப்பட அரவேரல்குல் உமைபாகம தாய்என்
மெய்ந்நாஸ்தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசம்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாட்களித் தெந்நாள்இறு மாக்கேன்இனி யானே. 1

நானாடி யணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்
கூனாருடல் புகுந்தான்உயிர் கலந்தான்உளம் பிரியான்
தேனார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளமீந்தனன் எனக்கே. 2

எனைநானென்ப தறியேன்பகல் இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான்எனை மத்தோன்மத்த னுக்கிச்
சினமால்விடை உடையான்மன்னு திருப்பெருந்துறைஉறையும்
பனவன்னெனைச் செய்தபடிநு அறியேன்பரஞ் சுடரே. 3

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர்விய னுலகில்
எனைத்தான் புகுந்தாண்டான்என தென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையில்உறை பெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான்மறுமாற்றத்திடையானே. 4

பற்றுங்கவை அற்றீர்பற்றும் பற்றுங்கது பற்றி
நற்றுங்கதி யடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்றார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றுங்கவன் கழல்பேணின் ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே. 5

கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கம்மல மறுத்தென்
உடலும்மென துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன்தான்செய்த படிதே. 6

வேண்டென்புகழ் வேண்டென்செல்வம் வேண்டென் மண்ணும்விண்ணும்
வேண்டென்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நானும்

தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதான்
பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப் புறம்போகலொட் டேனே. 7

கோற்றேன்னெனக் கென்கோகுரை கடல்வாய்அழு தென்கோ
ஆற்றேன்னங்கள் அரனேஅரு மருந்தேன தரசே
சேற்றூர்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றூர்தரு திருமேனிநின் மலனேஉனை யானே. 8

எச்சம்மறி வேன்நான்எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோஎங்கள் அரனேஅரு மருந்தேன தழுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்மென நெஞ்சில்மன்னி யானாகிநின் ருனே. 9

வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய வுடலைச்சுமந் தடவிமரம் ஆனேன்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை யுறைவாய்
நான்பாவியன் ஆனால்உனை நல்காயென லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

35. அச்சப்பத்து

ஆனந்தம் உறுதல்

(தில்லையில் அருளியது)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம்
மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென
நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே. 1

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால் வினைக்கடல்
கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணு எம்பிரான்
தம்பி ரானும்

திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத்
தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

2

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன் வளைக்கையார்
கடைக்கண் அஞ்சேன்
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத்
தாடு கின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள்
பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

3

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன் அவர்கிறி
முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீ ருடும் மேனி வேதியன்
பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ண ராகித் தொழுதழு
துள்ளம் நெக்கிங்கு
அளியிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

4

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன் பிறப்பினோ
டிறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியி னுன்தன் தொழும்பரோ
டமுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி
பரவி வெண்ணீ ரு
அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

5

வாளுலாம் எரியும் அஞ்சேன் வரைபுரண்
டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலாம் நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதங்
கடந்த அப்பன்

தாளதா மரைகள் ஏத்தித் தடமலர்
புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

6

தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன் சாதலை
முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தஅம்
பலத்து ளாடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன்
பாத மேத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

7

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன் தழல்விழி
உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர்
நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச் சிறந்தினி
திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

8

மஞ்சலாம் உருமும் அஞ்சேன் மன்னரோ
நெயும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுத மாக்கும் நம்பிரான்
எம்பி ரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான் திருமுண்டம்
தீட்ட மாட்டாது
அஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

9

கோணிலா வாளி அஞ்சேன் கூற்றுவன்
சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துநைந்
துருகி நெக்கு

வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின்
 றேத்த மட்டா
 ஆணலா தஹரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

36. திருப்பாண்டிப்பதிகம்

சிவானந்த விளாவு
 (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)
 (கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப்
 பாண்டியற் காரமுதாம்
 ஒருவரை ஒன்றுமி லாதவ
 ரைக்கழற் போதிறைஞ்சித்
 தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி
 மேற்கொண்ட சேவகனார்
 ஒருவரை யன்றி உருவறி
 யாதென்றன் உள்ளமதே.

1

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர்
 சார்ந்தவர் சாற்றிச்சொன்னோம்
 கதிரை மறைத்தன்ன சோதி
 கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
 குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு
 மேற்குடி கேடுகண்டீர்
 மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப்
 போட மறித்திடுமே.

2

நீரினங் வெள்ளத்துள் நீந்திக்
 குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டீர்
 பாரின்ப வெள்ளங் கொண்பரி
 மேற்கொண்ட பாண்டியனார்

ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு
தொண்டரை உள்ளங்கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ
லேசென்று பேணுமினே.

3

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர்
செல்லன்மின் தென்னன்நன்னாட்டு
இறைவன் கிளிகின்ற காலமிக்
காலம்எக் காலத்துள்ளும்
அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித்
தானந்த மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார்
புரள இருநிலத்தே.

4

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப்
பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

5

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட
எப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ
னுஞ்சொல்ல வல்லன்அல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை
வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
ஊண்டிய னாரருள் செய்கின்ற
முத்திப் பரிசிதுவே.

6

மாய வனம்பரி மேல்கொண்டு
மற்றவர் கைகொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும்
பகைகள் புகுந்தவருக்

காய அரும்பெருஞ் சீருடைத்
தன்னரு ளேயருளும்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன்
சேவடி சேர்மின்களே.

7

அழிவின்றி நின்றதொர் ஆனந்த
வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக்
கடிய வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன்
பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை
யேசென்று முந்துமினே.

8

விரவிய தீவினை மேலைப்
பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக்
கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ
ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந்
தாம்அறி யார்மறந்தே.

9

கூற்றைவென் ருங்கைவர் கோக்களை
யும்வென் றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந்
தானுமோர் மீனவன்பால்
ஏற்றுவந் தாருயிர் உண்ட
திறலொற்றைச் சேவகனே
தேற்றயி லாதவர் சேவடி
சிக்கெனச் சேர்மின்களே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

37. பிடித்தபத்து

முத்திக்கலப்புரைத்தல்

(திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது)

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைநந்
 யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
 வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
 வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
 செம்பொருட் டுணியே சீருடைக் கழலே
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

1

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
 வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
 முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
 முழுப்புருக் குரம்பையிற் கிடந்து
 கடைபடா வண்ணங் காத்தெனை ஆண்ட
 கடவுளே கருணைமா கடலே
 இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

2

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

3

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
 பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
 பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 யோகமே யோகத்தின் பொலியே

தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

4

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
பிறவிலே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியளம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

6

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

7

அத்தனே அண்ட ரண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதுமீ நில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே

பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

8

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாணியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

9

புண்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புருந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காம்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதி
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

38. திருவேசறவு

சுட்டறிவு ஒழித்தல்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(கொச்சக கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்பருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினையுன் கழலினைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவாறு அன்றேஉன் பேரருளே.

1

- பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்கு
உண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட்டு ஆள்வாய்நீ வாவென்னக்
கண்ணா உய்ந்தவாறு அன்றேஉன் கழல்கண்டே. 2
- ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற்கு ஆஆஎன்று
ஓதமலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்குள்
பாதமலர் காட்டியவாறு அன்றேஎம் பரம்பரனே. 3
- பச்சைத்தான் அரவாட்டி படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்டு
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவாறு அன்றேஉன் திறம்நினைந்தே. 4
- கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்து
உற்றிறுமாந் திருந்தேன்எம் பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாயக்கிடுமாறு அன்றேநின் பொன்னருளே. 5
- பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்னருளால்
உய்ஞ்சேன் எம்பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென்று ஆண்டவாறு அன்றேஅம் பலத்தமுதே. 6
- என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும் அறியவொண்ணத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்ட
தென்பாலே நோக்கியவாறு அன்றேஎம் பெருமானே. 7
- முத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவாறு அன்றேஎம் பெருமானே. 8
- மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமான் என்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமாறு
அருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே. 9

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாய நம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
நானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாகும் உயிர்வாழ்க்கை ஒருததன்றே வெறுத்திடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

39. திருப்புலம்பல்

சிவானந்த முதிர்வு

(திருவாரூரில் அருளியது)

(கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத் தயனொடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூருவெண் ணீரூஉ
ஒங்கெயில்குழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கமல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. 1

சடையானே தழலாட தயங்குமு விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதி பசுபதி மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்குழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்நான்
உடையானே உனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே. 2

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாடன் குரைகழற்கே
கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

40. குலாப்பத்து

அனுபவம் இடையீடுபடாமை

(தில்லையில் அருளியது)

(கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென்றி ட்டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளும் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே.

1

துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே.

2

என்புள் னுருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே.

3

குறியும் நெறியும் குணமுமிலார் குழாங்கன்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே.

4

பேருங் குணமும் பிணிப்புறும்இப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாம்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே.

5

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே.

6

மதிக்குந் திறலுடைய வல்லரக்கன் தோள்நெறிய
மிதிக்குந் திருவடி எந்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்

கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே. 7

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குங் திருவடி என் தலைமேல் நடட்டமையாற்
கடக்குந் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே. 8

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே. 9

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டாணைக் கொண்டன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

41. அற்புதப்பத்து

அநுபவம் ஆற்றுமை

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மைய லாய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும்

ஆழியுள் அகப்பட்டுத்

தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான்

தலைதடு மாருமே

பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள் தந்துதன்

பொன்னடி யிணைகாட்டி

மெய்யா னாய்வெளி காட்டிமுன் நின்றதோர்

அற்புதம் விளம்பேனே.

1

ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர்
 இயல்பொடும் வணங்காதே
 சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடும்
 தலைதடு மாருகிப்
 போந்தி யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து
 பொற்கழ லிணைகாட்டி
 வேந்த னாய்வெளி யேயென்முன் நின்றதோர்
 அற்புதம் விளம்பேனே.

2

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து
 நானென தெனும்மாயக்
 கடித்த வாயிலே நின்றமுன் வினைமிகக்
 கழறியே திரிவேனைப்
 பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய
 அரும்பொருள் அடியேனை
 அடித்த டித்துவக் காரமுன் தீற்றிய
 அற்புதம் அறியேனே.

3

பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
 பெரய்களே புகன்றுபோய்க்
 கருங்கு முலினார் கண்களால் ஏறுண்டு
 கலங்கியே கிடப்பேனைத்
 திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத்
 திருவொடும் அகலாதே
 அருந்து னைவனாய் ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

4

மாடும் சுற்றமும் மற்றுள போகமும்
 மங்கையர் தம்மோடும்
 கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு
 குலானியே திரிவேனை
 வீடு தந்தென்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட
 மென்மலர்க் கழல்காட்டி
 ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்ட தோர்
 அற்புதம் அறியேனே.

5

வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
 மங்கையர் தம்மோடும்
 பிணைந்து வாயிதழ்ப பெருவெள்ளத் தழுந்திநான்
 பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
 குணங்களுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல்
 கோமளத் தொடுங்கூடி
 அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

6

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
 இயல்பொடஞ் செழுத்தோதித்
 தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான்
 தடமுலை யார்தங்கள்
 மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை
 மலரடி யிணைகாட்டி
 அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

7

ஊச லாட்டுமில் வுடலுயி ராயின
 இருவினை அறுத்தென்னை
 ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவன்
 உணர்வுதந் தொளியாக்கிப்
 பாச மானவை பற்றறுத் துயாந்ததன்
 பரம்பெருங் கருணையால்
 ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய
 அற்புதம் அறியேனே.

8

பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான்
 புழுத்தலை நாய்போல
 இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்தங்
 கிணங்கியே திரிவேனை
 இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன்
 விரைமலர்க் கழல்காட்டி
 அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

9

செறியும் இப்பிறப் பிறப்பினை நினையாது
 செறிகுழ லார்செய்யும்
 கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும்
 உன்னியே கிடப்பேனை
 இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில் லாததன்
 இணைமலர்க் கழல்காட்டி
 அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

16

42. சென்னிப்பத்து

சிவ விளைவு

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெ
 ருந்துறை நாயகன்
 மூவ ராலும் அறியொண முதலாய
 ஆனந்த மூர்த்தியான்
 யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ
 ணமலர்ச் சோதியான்
 தூய மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்சென்னி
 மன்னிச் சுடருமே.

1 .

அட்ட மூர்த்தி அழகன் இன்னமு தாய
 ஆனந்த வெள்ளத்தான்
 சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோகநாயகன் தென்பெ
 ருந்துறைச் சேவகன்
 மட்டு னார்குழல் மங்கையாளையோர் பாகம்
 னைத்த அழகன்தன்
 வட்ட மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னி மலருமே.

2

நங்கை மீர்எனை நோக்குமின் நங்கள்நாதன்
 நம்பணி கொண்டவன்
 தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெருந்துறை மேய
 சேவகன் நாயகன்
 மங்கை மார்கையில் வளையுங்கொண்டெம் உயிருங்
 கொண்டெம் பணிகொள்வான்
 பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னிப் பொலியுமே

3

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில்
 வந்துபார்ப் பானெனச்
 சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை
 முதூர் நடஞ்செய்வான்
 எத்த னாகிவந் திலபுகுந்தெமை ஆளுங்
 கொண்டெம் பணிகொள்வான்
 வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னி மலருமே.

4

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென்றெண்ணி மதித்தி
 டாவகை நல்கினான்
 வேய தோளுமை பங்கன்எங்கள் திருப்பெ
 ருந்துறை மேவினான்
 காயத் துள்ளமு தூறஊறநீ கண்டு
 கொள்ளென்று காட்டிய
 சேயமாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னித் திகழுமே.

5

சித்த மேபுகுந் தெம்மையாட்கொண்டு தீனி
 னாகெடுத் துய்யலாம்
 பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கணை பன்மலர்
 கொய்து சேர்த்தலும்
 முத்தி தந்திந்த முவுலகுக்கும் அப்பு
 றத்தெமை வைத்திடும்
 அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னி மலருமே.

6

பிறவி யென்னுமிக் கடலைநீந்தத்தன் பேர
ருள்தந் தருளிஞன்
அறவை யென்றடி யார்கள்தங்கள் அருட்கு
ழாம்புக விட்டுநல்
உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட பிரான்றன்
உண்மைப் பெருக்கமாம்
திறமை காட்டிய சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே

7

புழுவி னாற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற் பொய்த
னையொழி வித்திடும்
எழில்கொள் சோதியெம் ஈசன்எம்பிரான் என்னு
டையப்பன் என்றென்று
தொழுத கையின ராகித்தூய்மலர்க் கண்கள்
நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு
வழுவி லாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னி மலருமே .

8

வம்ப னாய்த்திரி வேனைவாவென்று வல்வி
னைப்பகை மாய்த்திடும்
உம்ப ரான்உலக கூடறுத்தப் புறத்த
னாய்நின்ற எம்பிரான்
அன்ப ரானவர்க் கருளிமெய்யடி யார்கட்
கின்பந் தழைத்திடும்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே.

9

முத்த னைமுதற் சோதியைமுக்கண் அப்ப
னைமுதல் வித்தினைச்
சித்த னைச்சிவ லோகனைத்திரு நாமம்
பாடித் திரிதரும்
பத்தர் காள்இங்கே வம்மின்றீர் உங்கள் பாசந்
தீரப் பணிமினோ
சித்த மார்தருஞ் சேவடிக்கண் நம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

43. திருவார்த்தை

அறிவித்து அன்புறுதல்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற வாசகன்
 மாமலர் மேயசோதி
 கோதில பரங்கரு னையடியார் குலாவு
 நீதிகுண மாகநல்கும்
 போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
 மண்ணிடை வந்திழிந்
 தாதிப் பிரமம் வெளிபபடுத்த அருளறி
 வார்எம் பிரானுவாரே.

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து வணங்க
 அசர்க்கருள் செய்தசன்
 ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து நன்னெறி
 காட்டி நலந்திகழும்
 கோல மணியணி மாடநீடு குலாவும்
 இடைவை மடநல்லாட்குச்
 சீல மிகக்கரு னையளிக்கும் திறமறி
 வார்எம் பிரானுவாரே.

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான் ஆனந்தக்
 கூத்தன் அறுசமயம்
 பணிவகை செய்து படவதேறிப் பாரொடு
 விண்ணும் பரனியேத்தப்
 பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறையெம் பேரரு
 ளாளன்பெண் பாலுகந்து
 மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும் வகையறி
 வார்எம் பிரானுவாரே.

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து மிகுகுறை
 வானவர் வந்துதன்னைத்
 தேட இருந்த சிவபெருமான் சிந்தனை
 செய்தடி யோங்கள்உய்ய

ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி ஐயன்
பெருந்துறை ஆதியந்நாள்
எடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட இயல்பறி
வார்எம் பிரானுவாரே.

4

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த மாக்கரு
ணைக்கட லாய்அடியார்
பந்தனை விண்டற நல்கும் எங்கள் பரமன்
பெருந்துறை ஆதியந்நாள்
உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன் றேங்கு
மதிலிலங் கைஅதனில்
பந்தனை மெல்விர் லாட்கருளும் பரிசறி
வார்எம் பிரானுவாரே.

5

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி வேடுவ
னுய்க்கடி நாய்கள்குழ
ஏவற் செயல்செய்யுந் தேவர்முன்னே எம்பெரு
மான்தான் இயங்குகாட்டில்
ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கிசசன் எந்தை
பெருந்துறை ஆதியன்று
கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி
வார்எம் பிரானுவாரே.

6

நாத முடையதோர் நற்கமலப் போதினில்
நண்ணிய நன்னுதலார்
ஒதிப் பணிந்திலர் தூவியேத்த ஒளிவளர்
சோதியெம் ஈசன்மன்னும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
மண்ணிடை வந்துதோன்றிப்
பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை அறியவல்
லார்எம் பிரானுவாரே.

7

பூவலர் கொன்றையம் மாலைமார்பன் போருகிர்
வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கள் வண்பொழில்
சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்

ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன் இருங்கடல்
வாணற்குத் தீயிற்றேன்றும்
ஒவிய மங்கையர் தோள்புணரும் உருவறி
வார்எம் பிரானுவாரே.

8

தாவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான் சோதி
மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன் தென்னன்
பெருந்துறை ஆளியன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித் தன்கழல்
காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னை ஆண்டருளும் கிடப்பறி
வார்எம் பிரானுவாரே.

9

அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான் அடியார்க்
கமுதன் அணிவந்த
எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர இகபரம்
ஆயதோர் இன்பமெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தி னோடும் சதுரன்
பெருந்துறை ஆளியன்று
மங்கையர் மல்கு மதுரைசேர்ந்த வகையறி
வார்எம் பிரானுவாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

— — —

44 எண்ணப்பதிகம்

ஒழியா இன்பத்து உவகை

(தில்லையில் அருளியது)

(ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்
பத்திமையும்பெற வேண்டும்
சீருரு வாய சிவபெரு மாணே
செங்கமல மலர்போல*

* 'போல்' என்றும் பாடம்.

ஆருரு வாயஎன் ஆரமு தேயுன்
அடியவர் தொகைநடுவே
ஒருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக்கொண்டருளே.

1

உரியேன் அல்லேன் உனக்க டிமை
உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதும்
தரியேன் நாயேன் இன்ன தென்று
அறியேன் சங்கரா கருணையினால்
பெரியேன் ஒருவன் கண்டுகொள் என்றுன்
பெய்க மூல்அடி காட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே.

2

என்பே உருக நின்னருள் அளித்துன்
இணைமலர் அடி காட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனையு ருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே
நன்பே யருளாய் என்னுயிர் நாதா
நின்னருள் நாணுமே.

3

பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன்
உயர்ந்த பைங்கழல் காணப்
பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
பிறப்பறுப் பாய்எம் பெருமானே
முத்தனை யானே மணியனை யானே
முதல்வனே முறையோ என்று
எத்தனை யானும் யாண்தொடர்ந் துன்னை
இனிப்பிரிந் தாற்றேனே.

4

காணும் தொழிந்தேன் நின்றிருப் பாதம்
கண்டு கண்களி கூரப்
பேணும் தொழிந்தேன் பிதற்றும் தொழிந்தேன்
பின்னை எம்பெரு மானே

தாணுவே அழிந்தேன் நின்நினைந் துருகும்
தன்மைஎன் புன்மை களால்
காணும் தொழிந்தேன் நீயினி வரினும்
காண வும்நா னுவனே.

5

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து
தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்கும்
சோதியை நீதி யிலேன்
போற்றியென் அமுதே எனநினைந் தேத்திப்
புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே
ஆற்றுவ னாக உடையவ னேஎனே
ஆவஎன் றருளாயே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

— — —

45. யாத்திரைப்பத்து

அநுபவாதீதம் உரைத்தல்
(தில்லையில் அருளியது)
அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப்
பெருமான் சிறியோமை
ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய் உருக்கும்
வெள்ளக் கருணையினால்
ஆஆ என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட்
டீர்வந் தொருப்படுமின்
போவோம் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட்
டுடையான் கழல்புகவே.

புகவே வேண்டா புலன்களிலநீர் புயங்கப்
பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா
போக விடுமின்கள்

நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே

அணைய நமையாண்ட

தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா

திருப்பார் தாந்தாமே.

2

தாமே தமக்குச் சுற்றமும் தாமே

தமக்கு விதிவகையும்

யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன

மாயம் இவைபோகக்

கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்றன்

குறிப்பே குறிக்கொண்டு

போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கள்

ஆள்வான் பொன்னடிக் கே.

3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல

விடுமின் வினையாட்டைக்

கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண்

டிருமின் திருக்குறிப்பைச்

செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோ

கத்தே நமைவைப்பான்

பொடிசேர் மேனிப் புயங்களன்றன் பூவார்

கழற்கே புகவிடுமே.

4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர்

காலம் இனியில்லை

உடையான் அடிக்கீழ்ப்பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போ

வதற்கே ஒருப்படுமின்

அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார்

கதவ தடையாமே

புடைப்பட்ட டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கள்

ஆள்வான் புகழ்களையே.

5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கள்

தாளே புந்திவைத்திட்டு

இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர்

இடையு றடையாமே

திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று
 சிவன்தான் வணங்கிநாம்
 நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம்
 உருகி நிற்போமே.

6

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில் நில்லோம்
 இனிநாம் செல்வோமே
 பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன்
 ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.
 நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும்
 பரிசே ஒருப்படுமின்
 பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால் பெறுதற்
 கரியன் பெருமானே.

7

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா
 திருக்கப் பெற்றீர்காள்
 அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா
 அழுங்கி அரற்றுதே
 திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்த
 போதே சிவபுரத்துத்
 திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன் திருத்தாள்
 சென்று சேர்வோமே.

8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த
 வைத்துச் சிந்திமின்
 போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கள்
 புயங்கன் அருளமுதம்
 ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங்
 கூர அழுந்துவீர்
 போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற்
 கிடந்து புரளாதே.

9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே
 வந்தா ளாகாதீர்
 மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட்
 கலங்கி மயங்குவீர்

தெருள்வீர் ஆகில் இதுசெய்ம்மின் சிவலோ
கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே அந்தோ
அந்தோ அந்தோவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

46. திருப்படையெழுச்சி

பிரபஞ்சப் போர்

தில்லையில் அருளியது

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானவாள் ஏந்துமையர் நாதப் பறையறையின்
மானமா ஏறுமையர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீர் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே.

1

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
திண்டிறல் சித்தர்களே கடைக்கூழே செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

---

47. திருவெண்பா

அணைந்தோர் தன்மை

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகாது என்செய்கேன்—செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து.

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
ஆனத்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து.

2

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கேகோத்தான்
பெந்துறையில் மேய பிரான்.

3

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னினுள்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து.

4

அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலுமால் கொள்ளும்—இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா
திருந்துறையுள் என்னெஞ்சத் தின்று.

5

பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே ஆககும்வந் தென்மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேருளால் தோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து.

6

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி.

7

யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள்வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை.

8

முவரும் முப்பத்து முவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணச் சிவபெருமான்—மாவேறி

வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும்.

9

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்ளெஞ்சே எல்லாம்—தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து.

10

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய்—அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

— — —

48. பண்டாயநான்மறை

அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனும்
கண்டாரும் இல்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுக் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை.

1

உள்ள மலமுன்றும் மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தருபரியின் மேல்வந்த—வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறனிக் காடு.

2

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம்மினையை—வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து.

3

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாரும்—சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர்.

4

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண்.

5

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேனும் அடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியாளை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியாளை வாயாரப் பேசு.

6

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

— — —

49. திருப்படையாட்சி

சீவோபாதி ஒழிதல்

(தில்லையில் அருளியது)

(பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு

களிப்பன ஆகாதே

காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு

கடைப்படும் ஆகாதே

மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு

மறந்திடும் ஆகாதே

மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும்

வணங்குதும் ஆகாதே

பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல்
 பயின்றிடும் ஆகாதே
 பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்
 பாடுதும் ஆகாதே
 விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து
 வெளிப்படும் ஆகாதே
 மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து
 வெளிப்படும் ஆயிடிலே.

1

ஒன்றினொ டொன்றுமோ ரைந்தினொ டைந்தும்
 உயிர்ப்பறும் ஆகாதே
 உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென
 உய்ந்தன ஆகாதே
 கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த
 கணக்கது ஆகாதே
 காரண மாகும் அனாதி குணங்கள்
 கருத்துறும் ஆகாதே
 நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம்
 நடந்தன ஆகாதே
 நாழுமெ லாமடி யாருட னேசெல
 நண்ணதும் ஆகாதே
 என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு
 தெய்துவ தாகாதே
 ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன்
 என்னுள் புகுந்திடிலே.

2

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து
 மறிந்திடும் ஆகாதே
 பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த
 பராவமு தாகாதே
 அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள்
 அகப்படும் ஆகாதே
 ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர்
 அண்ணுவ தாகாதே

செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை
 சிந்திடும் ஆகாதே
 சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி
 தினைப்பன ஆகாதே
 இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துயர்
 ஏகுவ தாகாதே
 என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன்
 எதிர்ப்படும் ஆயிடிலே.

3

என்னணி யார்முலை ஆகம் அனைந்துடன்
 இன்புறும் ஆகாதே
 எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி
 நாடுதும் ஆகாதே
 நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற
 நண்ணுவ தாகாதே
 நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும்
 நண்ணுவ தாகாதே
 மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற
 வைகுவ தாகாதே
 மாமறை யும்மறி யாமலர்ப் பாதம்
 வணங்குதும் ஆகாதே
 இன்னியல் செங்கழு நீர்மலர் எந்தலை
 எய்துவ தாகாதே
 என்னையு டைப்பெரு மான்அரு ளீசன்
 எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

4

மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த
 மயக்கறும் ஆகாதே
 வானவ ரும்மறி யாமலர்ப் பாதம்
 வணங்குதும் ஆகாதே
 கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும் வந்த
 கலக்கறும் ஆகாதே
 காதல்செ யும்மடி யார்மனம் இன்று
 களித்திடும் ஆகாதே

பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த
பிணக்கறும் ஆகாதே
பேர நியாத அனேக பவங்கள்
பிழைத்தன ஆகாதே
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை
எய்துவ தாகாதே
என்னையு டைப்பெரு மான்அரு ளீசன்
எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

5

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு
பொழிந்திடும் ஆகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து
பொலிந்திடும் ஆகாதே
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து
வெளிப்படும் ஆகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம்
மிகுத்திடும் ஆகாதே
தன்னடி யாரடி என்றலை மீது
தழைப்பன ஆகாதே
தானடி யோமுட னேயுய வந்து
தலைப்படும் ஆகாதே
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக
இயம்பிடும் ஆகாதே
என்னேமுன் ஆளுடைஈசன்என் அத்தன்
எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

6

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை
சுவைதரும் ஆகாதே
துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி
தொடர்ந்தெழும் ஆகாதே
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த
பராபரம் ஆகாதே
பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள்
பரந்தெழும் ஆகாதே

வில்லியல் நன்னுத லார்மயல்இன்று
 விளைந்திடும் ஆகாதே
 விண்ணவ ரும்மறி யாத விழுப்பொருள்
 இப்பொருள் ஆகாதே
 எல்லையி லாதன எண்குண மானவை
 எய்திடும் ஆகாதே
 இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள
 எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

7

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை
 தழைப்பன ஆகாதே
 சாதிவி டாத குணங்கள்நம் மோடு
 சலித்திடும் ஆகாதே
 அங்கிது நன்றிது நன்றெனும் மாயை
 அடங்கிடும் ஆகாதே
 ஆசையெ லாம்அடி யாரடி யோம்எனும்
 அத்தனை ஆகாதே
 செங்கயல் ஒண்கண்ம டந்தையர் சிந்தை
 திளைப்பன ஆகாதே
 சீரடி யார்கள் சிவானுப வங்கள்
 தெரிந்திடும் ஆகாதே
 எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர்
 எய்துவ தாகாதே
 ஈறறி யாமறை யோன்னை ஆள
 எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

8

திருச்சிற்றம்பலம்

50. ஆனந்தமாலே

சிவாநுபவ விருப்பம்

(தில்லையில் அருளியது)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னே ரனைய பூங்கழல்கள் அடைந்தார்
கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு போற்று
நின்றார் அமரரெல்லாம்
கன்னே ரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண்
டவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக் கூடும்
வண்ணம் இயம்பாயே.

1

என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய் யான
தறியா தேகெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை உடையாய்
அடிமைக் காரென்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய
அடிய ரொடுங்கூடா
தென்னு யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தேன்
நோய்க்கு விருந்தாயே.

2

சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே
யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று
விழுந்து கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா
உலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன்
என்றோ கூடுவதே.

3

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடி
லாதாய் பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற்
பினைபுப் பயனென்னே

கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட்
கொள்ளுங் குருமணியே
நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால் நன்றே
எங்கள் நாயகமே.

4

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா
தொழிந்தாற் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனா நம்பி
யினித்தான் நல்குதியே
தாயே என்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ
என்பால் இல்லையே
நாயேன் அடிமை உடனாக ஆண்டாய்
நான்தான் வேண்டாவோ.

5

கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன்
கெடவே அமையுமே
ஆஆ என்ன விடில்என்னை அஞ்சேல்
என்பார் ஆரோதான்
சாவார் எல்லாம் என்னளவோ தக்க
வாறன் நென்னாரோ
தேவே தில்லை நடமாட திகைத்தேன்
இனித்தான் தேற்றுவே.

6

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால
மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சு
தேற்றும் பெருந்துறையாய்
அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா
பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய வரிய பரஞ்சோதி செய்வ
தொன்றும் அறியேனே.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

51. அச்சோப்பதிகம்

அநுபவவழி அறியாமை

(தில்லையில் அருளியது)

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேளைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேளைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்கு
அறியும் வண்ணம் அருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேளை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேளை
எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் துநெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணல்எனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணல் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேல்என் றருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 5

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேளைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்து
அந்தம்எனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 6

தையலார் மையலிலே தாழ்த்துவிழக் கடவேளைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாமுருவி

சிவ சிவ]

51. அச்சோப்பதிகம்

உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு ஓங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்னக் கருளியவா ருர்பெறுவார் அச்சோவே.

7

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருங் றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதினக் கருளியவா ருர்பெறுவார் அச்சோவே.

8

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைனக் கருளியவா ருர்பெறுவார் அச்சோவே.

9

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் முற்றுப் பெற்றது

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் 51-க்குப் பாடல் தொகை-658

—————

உ
சிவ சிவ

திருவாசக மிகைப்பாடல்கள்

திருத்தோனோக்கம்

பிணக்கற்று அவாவற்றுப் பேதைமையும் பிணியுமற்று
உணக்கிப் பசையறுத் தானாயிர் ஒன்றிநின்ற
குணக்குன்று வந்தென்னை ஆண்டலுமே என்னுடைய
கணக்கற்ற வாபாடித் தோனோக்கம் ஆடாமோ.

15

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

விடையனே விடமுண்டு வேதம் வினைந்த
விண்ணவர் வேந்தனே
இடையிலே உணக்கன்பு செய்து பெருந்துறைக்
கன்று இருந்திலேன்
சுடையனே சைவ நாதனே உணைச்சாருந்
தொண்டரைச் சார்கிலாக்
கடைய னேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

8

நரியெலாம் தெரியா வணம்இந்த
நாடெலாம் அறியும்படி
பரிகளாகப் படைத்துநீ பரிவாக
வந்துமெய்க் காட்டிடும்
புரிகொள் நூலணி மார்பனே புலியூர்
இலங்கிய புண்ணியா
கரிய மாலயன் தேடநீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

9

அச்சோப்பதிகம்

செத்திடமும் பிறந்திடமும் இனிச்சாவா திருந்திடமும்
அத்தனையும் அறியாதார் அறியுமறிவு எவ்வறிவோ

§ இப்பாடல்கள் சில ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் சைவசித்தாந்த மகா
சமாஜம் திருவாசகப் பதிப்பிலும், மர்ரே அண்டு கம்பெனியார்
திருவாசகப் பதிப்பிலும் உள்ளன.

சிவ சிவ]

அச்சோப்பதிகம்

171

ஒத்தநில மொத்தபொருள் ஒருபொருளாம் பெரும்பயனை
அத்தனெனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 10

படியதனிற் கிடந்திந்தப் பசுபாசந் தவிர்ந்துவிடும்
குடிமையிலே திரிந்தடியேன் கும்பியிலே விழாவண்ணம்
நெடியவனும் நான்முகனும் நீர்கான்றுங் காணவொண்ண
அடிகளெனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 11

பாதியெனும் இரவுறங்கிப் பகலெமக்கே இரைதேடி
வேதனையில் அகப்பட்டு வெந்துவிழக் கடவேனைச்
சாதிகுலம் பிறப்பறுத்துச் சகமறிய எனையாண்ட
ஆதியெனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 12

— — —

* அன்னையும் ஆயமும் கேண்மின் களோளனது
ஆருயிர் ஆயசிவ பெருமான்
என்னது யான்என் னும்இவ் விரண்டும்
என்னுளனாய் இருந்தே கவர்ந்தான்
முன்னை உறவும் பிறவும் காணேன்
மூவுலகும் பரந்தெங்கும் தானாய்
இன்ன தளவென் றியம்ப ஒண்ணு
இன்பவெள் ளத்தெனை இட்டனனே. 1

†வானும் நிலனும் அடையக் கேண்மோ
வள்ளல்பெருந் துறைமேய பெம்மான்
தானும்தன் தையலும் ஆகி என்றன்
சதுரை யழித்துமால் தந்தபோதே
ஊனும் உயிரும் உணர்வும் ஒன்றாய்
உரோமமெல்லாம் சிலிப்பித்த தென்னே
யானும் எனையுறி யாத வண்ணம்
இன்பவெள் ளத்தெனை இட்டனனே. 2

* இவ்விரண்டு பாடல்களும் சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டில்
திருவாசகப் பாடல் என்று உள்ளன. இவ்விரண்டும் எப்பதிகத்தில்
அமைந்தவை என்று புலப்படவில்லை.

திருவாசகப் பதிக வரிசை

வெண்பா அந்தாதி

திருவகவல் நான்கின் திறங்கேளாய் நெஞ்சே
அருவமாய் எங்கும் அமர்ந்தோன்—ஒருவன்
சிவபுரா ணங்கீர்த்தி சீரண்டம் போற்றி
அவைபிரான் என்றெண்ணி யாய்.

1

எண்ணுஞ் சதகந் திருநீத்தல் விண்ணப்பம்
அண்ணலார் எம்பாவை அம்மாணை—சுண்ணமொடு
கோத்தும்பி தெள்ளேணம் கொண்டாடுஞ் சாழலுடன்
ஏத்தும்பு வல்லியென் றேத்து.

2

எத்தரிய உந்தி எழிலாருந் தோணைக்கம்
பாத்தாடும் பொன்னாசல் பண்பினுடன்—கூத்தனுரை
அன்னை குயிலும் அழகார்த சாங்கமுடன்
பன்னியநூ லேபரிந்து பார்,

3

பாராரும் பள்ளி யெழுச்சியுடன் பண்கோயிற்
சீராரு மூத்த திருப்பதிகம்—ஏராரும்
கோயிற் றிருப்பதிகம் கொண்டாடி நெஞ்சமே
நீயிறையை வாழ்த்தாய் நெகிழ்ந்து,

4

நெகிழாதே நெஞ்சமே நீசெத்தி லாப்பத்து
இகழா தடைக்கலமென் றேத்திப்—புகழுடைய
ஆசைப்பத் தோதி அதிசயத்தை இப்பொழுதே
பாசத்தை விட்டுநீ பற்று.

5

பற்றற்று நெஞ்சே பகராய் புணர்ச்சிப்பத்து
உற்றொருவா வாழாப்பத் தோதியபின்—மற்றை
அருட்பத்தை ஒதி அகற்றாய் வினையை
மருட்புத்தி ஏது மறந்து.

6

மறவாது நீகழுக்குன் றந்தனையே வாழ்த்தி
இறவாதே கண்டபத் தேற்றி—உறவாம்
பிரார்த்தனைப் பத்தைப் பிதற்றிப்பே னாய்பிரமன்
அராத்தலையோன் காண அடி.

7

காணய் குழைத்தஉயி ருண்ணி கவல்அச்சம்
பேணய் திருப்பாண்டி பேணியபின்-கோணர்
பிறைகுடி தாளைப் பிடித்தபத் தென்றும்
கறைபோம் மனமே கருது,

8

கருதே சறவுபுலம் பல்காண் குலாப்பத்து
அரிதேயும் அற்புதமே சென்னி-பெரிதாம்
திருவார்த்தை எண்ணமுடன் யாத்திரையும் தேறி
ஒருவார்த்தை யாயிருந்தே ஒது.

9

ஓதும் படையெழுச்சி ஓங்குந் திருவெண்பா
நாதனுறை மண்டாய நான்மறையே-ஆதியதாய்
நற்படைய தாட்சிசிவா னந்தம்அச் சோவையே
செப்படையும் முத்தித் திரு.

10

திருவாசகப் பதிகத்தொகை

ஆசிரிய விருத்தம்

சிவபுரா ணங்கீர்த்தி திருவண்டம் போற்றித்
திருவகவல் முதனன்காம் சதகம் நூரும்
இவைநீத்தல் விண்ணப்பம் ஐம்ப தாகும்
எம்பாவை அம்மானை சுண்ணங் கோத்தும்பி
புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழல்இரு பஃதாம்
பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்ப தாகும்
உவமையிலாத் தோனோக்கம் பதினான் காகும்
ஊசல்ஒன்ப தாகுமென உரைத்த வாறே.

திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்த சாங்கம்
திருப்பன் றியொடு கோயின்முத்த திருப்பதிகம்
அருள்கோயிற் றிருப்பதிகம் செத்தில் அடைக்கலமே
ஆசைஅதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத்து அருட்பத்து
ஒருபதென வுரைசெய்வார் கழுக்குன்றம் ஏழாம்
ஒருபதாங் கண்டம் பிராத்தனை பதினொன்றே
திருமருவு குழைத்தபத்து உயிருண்ணி அச்சம்
திருப்பாண்டி பிடித்தபத்தோ டேசறவும் பத்தே. 2

திருப்புலம்பல் மூன்றாகும் குலாப்பத் தற்புதமே
சென்னிதிரு வார்த்தை பத்து எண்ணப் பத்தாரும்
பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருப தாகும்
படையெழுச்சி இரண்டாகும் பதினொன்று வெண்பா
இரட்டவாம் பண்டாய நான்மறை ஏழாம்
எட்டாகும் படையாட்சி மின்னே ரேழாகும்
அருட்பெறும்அச் சேர்வொன்பான் நாற்பத்தேழ் பதிகம்
அகவலுடன் பாட்டாறுநூற் றைம்பத் தாறே.* 3

* திருப்பூவல்லியில் 20-வது பாடல் ஒன்றும், திருவுந்தியாரில் 20-ஆவது பாடல் ஒன்றும் நீக்கிப் பார்க்கின் திருவாசகப் பாடல் அறுநூற்று ஐம்பத்தாறு ஆகும்.

